

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 211/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 211/02	Věc C-200/13 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. dubna 2016 – Rada Evropské unie v. Bank Saderat Iran a Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti šíření jaderných zbraní – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Zmrazení finančních prostředků íránské banky – Povinnost uvést odůvodnění – Postup při přijímání aktu – Zjevně nesprávné posouzení“	2
---------------	--	---

2016/C 211/03	Věc C-366/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Profit Investment SIM SpA, v likvidaci v. Stefano Ossi a další „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Pojem, vzájemně si odporující rozhodnutí – Žaloby s různým předmětem, které byly podány proti několika žalovaným, kteří mají bydliště v různých členských státech – Podmínky ujednání o příslušnosti – Doložka o soudní příslušnosti – Pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ – Ověření neexistence platného smluvního vztahu“	3
---------------	---	---

2016/C 211/04	Věc C-689/13: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Itálie) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE) v. Airgest SpA „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky na služby – Směrnice 89/665/EHS – Článek 1 odst. 1 a 3 – Přezkumná řízení – Žaloba na neplatnost rozhodnutí o udělení veřejné zakázky podaná uchazečem, jehož nabídka nebyla vybrána – Incidenční žaloba úspěšného uchazeče – Vnitrostátní judikatura, podle níž je třeba se zabývat nejprve incidenční žalobou, a pokud je opodstatněná, prohlásit hlavní žalobu za nepřijatelnou bez meritorního posouzení – Slučitelnost s unijním právem – Článek 267 SFEU – Zásada přednosti unijního práva – Právní zásada zakotvená plénem nejvyššího správního soudu členského státu – Vnitrostátní právní úprava, podle níž je toto rozhodnutí závazné pro senáty tohoto soudu – Povinnost senátu, kterému byla předložena otázka týkající se unijního práva, postoupit tuto otázku plénu v případě nesouhlasu s rozhodnutím pléna – Možnost či povinnost senátu položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru“	4
2016/C 211/05	Věc C-131/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino v. Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno „Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 565/2002 – Článek 3 odst. 3 – Celní kvóta – Česnek pocházející z Argentiny – Dovošní licence – Nepřevoditelnost práv vyplývající z dovozních licencí – Obcházení – Zneužití práva – Podmínky – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článek 4 odst. 3“	5
2016/C 211/06	Spojené věci C-186/14 P a C-193/14 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. a další v. Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Rada Evropské unie, Evropská komise a Rada Evropské unie v. Italská republika a další „Kasační opravný prostředek – Dumping – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 5, 7 a 9 – Článek 6 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 926/2009 – Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Konečné antidumpingové clo – Zjišťování existence hrozící újmy – Zohlednění údajů z doby po období šetření“	6
2016/C 211/07	Věc C-294/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – ADM Hamburg AG v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt „Řízení o předběžné otázce – Celní unie a společný celní sazebník – Celní kodex Společenství – Celní preference – Nařízení (EHS) č. 2454/93 – Článek 74 odst. 1 – Produkty pocházející ze zvýhodněné země – Doprava – Zásilky složené ze směsi surového oleje z palmových jader pocházejícího z různých zemí, jež mají nárok na stejné celní preference“	7
2016/C 211/08	Věc C-315/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Marchon Germany GmbH v. Yvonne Karaszkiwicz „Řízení o předběžné otázce – Nezávislí obchodní zástupci – Směrnice 86/653/EHS – Článek 17 odst. 2 – Odměna za zákazníky – Podmínky poskytnutí – Získání nových zákazníků – Pojem ‚noví zákazníci‘ – Zákazníci zastoupeného kupující poprvé zboží, jehož prodejem byl obchodní zástupce pověřen“	8
2016/C 211/09	Věc C-324/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajowa Izba Odwoławcza – Polsko) – Partner Apelski Dariusz v. Zarząd Oczyszczania Miasta „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2004/18/ES – Technická a odborná způsobilost hospodářských subjektů – Článek 48 odst. 3 – Možnost využít schopnosti jiných subjektů – Podmínky a způsoby provádění – Povaha vztahů mezi uchazečem a jinými subjekty – Změna nabídky – Prohlášení neplatnosti elektronické dražby a její zopakování – Směrnice 2014/24/EU“	8

2016/C 211/10	Věc C-377/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajský soud v Praze – Česká republika) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová v. FINWAY a.s. „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Článek 7 – Vnitrostátní procesní úprava insolvenčního řízení – Dluhy ze smlouvy o spotřebitelském úvěru – Účinná soudní ochrana – Bod 1 písm. e) přílohy – Nepřiměřená výše odškodného – Směrnice 2008/48/ES – Článek 3 písm. l) – Celková výše úvěru – Bod I přílohy I – Částka čerpání – Výpočet roční procentní sazby nákladů – Článek 10 odst. 2 – Informační povinnost – Posouzení z moci úřední – Sankce“	10
2016/C 211/11	Spojené věci C-381/14 a C-385/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona – Španělsko) – Jorge Sales Sinués v. Caixabank SA (C-381/14), a Youssouf Drame Ba v. Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Smlouvy, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli – Hypoteční smlouvy – Klausule o minimálním úroku – Přezkum klauzule za účelem prohlášení její neplatnosti – Řízení o kolektivní žalobě – Žaloba na zdržení se jednání – Prerušení řízení o individuální žalobě mající stejný předmět“	11
2016/C 211/12	Věc C-397/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – Polkomtel sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej „Řízení o předběžné otázce – Sítě a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/22/ES – Článek 28 – Nezeměpisná čísla – Přístup koncových uživatelů s bydlištěm v členském státě operátora ke službám poskytovaným pod nezeměpisnými čísly – Směrnice 2002/19/ES – Články 5, 8 a 13 – Pravomoci a odpovědnosti vnitrostátních regulačních orgánů ve vztahu k přístupu a propojení – Ukládání, změna nebo rušení povinností – Uložení povinností podnikům, které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům – Regulace cen – Podnik, který nemá významnou tržní sílu – Směrnice 2002/21/ES – Řešení sporů mezi podniky – Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, kterým se stanoví podmínky spolupráce a cenové podmínky pro poskytování služeb mezi podniky“	11
2016/C 211/13	Věc C-441/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret – Dánsko) – Dansk Industri (DI) jednající za Ajos A/S v. správce pozůstalosti po Karstenu Eigilu Rasmussenovi „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Listina základních práv Evropské unie – Směrnice 2000/78/ES – Zásada zákazu diskriminace na základě věku – Vnitrostátní právní úprava porušující směrnici – Možnost jednotlivce založit odpovědnost státu za porušení unijního práva – Spor mezi jednotlivci – Poměrování jednotlivých práv a zásad – Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání – Role vnitrostátního soudu“	12
2016/C 211/14	Věc C-460/14: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Johannes Evert Antonius Massar v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV „Řízení o předběžné otázce – Pojištění právní ochrany – Směrnice 87/344/EHS – Článek 4 odst. 1 – Svobodný výběr advokáta pojistníkem – Soudní nebo správní řízení – Pojem – Povolení, které vydá veřejný orgán zaměstnavateli za účelem ukončení pracovní smlouvy“	13
2016/C 211/15	Věc C-483/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – KA Finanz AG v. Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group „Řízení o předběžné otázce – Římská úmluva – Rozhodné právo – Přeshraniční fúze společností – Směrnice 78/855/EHS – Směrnice 2005/56/ES – Fúze sloučením – Ochrana věřitelů – Přechod celého obchodního jmění zanikající společnosti na nástupnickou společnost“	14
2016/C 211/16	Věc C-522/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Sparkasse Allgäu v. Finanzamt Kempten „Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Článek 49 SFEU – Vnitrostátní právní úprava členského státu ukládající úvěrovým institucím povinnost oznámit daňové správě informace o majetku zemřelých klientů pro účely spojené s výběrem dědické daně – Uplatňování této právní úpravy na pobočky usazené v jiném členském státě, ve kterém bankovní tajemství v zásadě zakazuje takové oznamování“	14

2016/C 211/17	Věc C-546/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Udine – Itálie) – Původní řízení zahájené společností Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., v likvidaci „Řízení o předběžné otázce – Daně – DPH – Článek 4 odst. 3 SEU – Směrnice 2006/112/ES – Platební neschopnost – Řízení o vyrovnání – Částečné uhrazení dluhu na DPH“	15
2016/C 211/18	Věc C-556/14 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Holcim (Romania) SA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Životní prostředí – Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii – Směrnice 2003/87/ES – Články 19 a 20 – Nařízení (ES) č. 2216/2004 – Článek 10 – Systém registrů obchodů s emisními povolenkami – Objektivní odpovědnost – Odmítnutí Komise zpřístupnit informace a zakázat veškeré obchodování s odcizenými emisními povolenkami – Objektivní odpovědnost“	16
2016/C 211/19	Věc C-558/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – Mimoun Khachab v. Subdelegación del Gobierno en Álava „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/86/ES – Článek 7 odst. 1 písm. c) – Sloučení rodiny – Podmínky pro výkon práva na sloučení rodiny – Stále, pravidelné a dostatečné příjmy – Vnitrostátní právní úprava umožňující prognózu pravděpodobnosti, že si osoba usilující o sloučení rodiny udrží své finanční příjmy – Slučitelnost“	16
2016/C 211/20	Věc C-561/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Caner Genc v. Integrationsministeriet „Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 13 – Doložka ‚standstill‘ – Sloučení rodiny – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví v oblasti sloučení rodiny nové restriktivnější podmínky pro hospodářsky nečinné rodinné příslušníky hospodářsky činných tureckých státních příslušníků, kteří bydlí v dotyčném členském státě a mají v něm povolení k pobytu – Podmínka existence dostatečných vazeb umožňujících úspěšnou integraci“	17
2016/C 211/21	Věc C-572/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH v. Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Článek 5 bod 3 – Pojem, věci týkající se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání – Směrnice 2001/29/ES – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Právo na rozmnožování – Výjimky a omezení – Rozmnožování pro soukromé užití – Spravedlivá odměna – Nezaplacení – Případné zahrnutí do rozsahu působnosti čl. 5 bodu 3 nařízení (ES) č. 44/2001“	18
2016/C 211/22	Věc C-5/15: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Amsterdam – Nizozemsko) – AK (*) v. Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand „Řízení o předběžné otázce – Pojištění právní ochrany – Směrnice 87/344/EHS – Článek 4 odst. 1 – Svobodný výběr advokáta pojistníkem – Soudní nebo správní řízení – Pojem – Stížnost proti odmítnutí povolit poskytnutí péče“	18
2016/C 211/23	Věc C-100/15 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. dubna 2016 – Netherlands Maritime Technology Association v. Evropská komise, Španělské království „Kasační opravný prostředek – Státní podpora – Systém předčasného odpisu nákladů některých aktiv pořízených prostřednictvím finančního leasingu – Rozhodnutí, kterým se konstatuje neexistence státní podpory – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Nedostatečnost a neúplnost přezkumu – Povinnost uvést odůvodnění – Selektivnost“	19
2016/C 211/24	Věc C-193/15 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Tarif Akhras v. Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice – Opatření namířená proti osobám a subjektům, které mají prospěch z režimu nebo jej podporují – Důkaz o opodstatněnosti zařazení na seznamy – Soubor nepřímých důkazů – Zkreslení důkazů“	20

2016/C 211/25	Věc C-266/15 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Central Bank of Iran v. Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Kritérium vycházející z materiální, logistické nebo finanční podpory poskytované íránské vládě – Finanční služby centrální banky“	20
2016/C 211/26	Věc C-284/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Bruxelles – Belgique) – Office national de l'emploi (ONEm) v. M, M v. Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC) „Řízení o předběžné otázce – Články 45 SFEU a 48 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 15 odst. 2 – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 67 odst. 3 – Sociální zabezpečení – Příspěvek v nezaměstnanosti určený k doplnění příjmu ze zaměstnání na částečný úvazek – Přiznání uvedeného příspěvku – Získání dob zaměstnání – Sčítání dob pojištění nebo zaměstnání – Přihlídnutí k dobám pojištění nebo zaměstnání získaným podle právních předpisů jiného členského státu“	21
2016/C 211/27	Spojené věci C-404/15 a C-659/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Německo) – Výkon evropských zatýkáčích rozkazů vydaných na Pála Aranyosiho (C-404/15), Roberta Căldăraru (C-659/15 PPU) „Řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Evropský zatýkáč rozkaz – Důvody pro odmítnutí výkonu – Listina základních práv Evropské unie – Článek 4 – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Vězeňské podmínky ve vystavujícím členském státě“	21
2016/C 211/28	Věc C-84/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2016 Continental Reifen Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. prosince 2015 ve věci T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	22
2016/C 211/29	Věc C-106/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polsko) dne 22. února 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.	23
2016/C 211/30	Věc C-113/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 26. února 2016 – Günter Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal	24
2016/C 211/31	Věc C-114/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 26. února 2016 – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	25
2016/C 211/32	Věc C-129/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 1. března 2016 – Túrkevei Tejtermelő Kft. v. Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	25
2016/C 211/33	Věc C-131/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajowa Izba Odwoławcza (Polsko) dne 1. března 2016 – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik v. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	26
2016/C 211/34	Věc C-135/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichts Frankfurt am Main (Německo) dne 7. března 2016 – Georgsmarienhütte GmbH a další v. Spolková republika Německo	27
2016/C 211/35	Věc C-144/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Portugalsko) dne 14. března 2016 – Município de Palmela v. ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações	27
2016/C 211/36	Věc C-147/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrederegrecht te Antwerpen (Belgie) dne 14. března 2016 – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW v. Susan Romy Jozef Kuijpers	28

2016/C 211/37	Věc C-156/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. března 2016 – Tigers GmbH proti Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Věc C-158/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Španělsko) dne 16. března 2016 – Margarita Isabel Vega González v. Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Věc C-163/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 21. března 2016 – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS v. Van Haren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Věc C-172/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. března 2016 – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer v. Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Věc C-173/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 29. března 2016 – M. H. v. M. H.	31
2016/C 211/42	Věc C-183/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. března 2016 společností Tilly-Sabco proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. ledna 2016 ve věci T-397/13, Tilly-Sabco v. Komise	32
2016/C 211/43	Věc C-184/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Řecko) dne 1. dubna 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea v. Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis	33
2016/C 211/44	Věc C-189/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 4. dubna 2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Věc C-194/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 7. dubna 2016 – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan v. Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Věc C-199/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 11. dubna 2016 – État belge v. Max-Manuel Nianga	36
2016/C 211/47	Věc C-200/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 12. dubna 2016 – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA v. ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA a další	36
2016/C 211/48	Věc C-203/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2016 Dirkem Andresem (insolvenčním správcem majetku společnosti Heitkamp BauHolding GmbH), který do řízení vstoupil namísto společnosti Heitkamp BauHolding GmbH, proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. února 2016 ve věci T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH v. Evropská komise	37
2016/C 211/49	Věc C-208/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2016 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. února 2016 ve věci T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH v. Evropská komise	38
2016/C 211/50	Věc C-228/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2016 Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 9. února 2016 ve věci T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) v. Komise	39
Tribunál		
2016/C 211/51	Věc T-221/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. dubna 2016 – Strack v. Komise „Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se vyšetřovacího spisu OLAF – Žaloba na neplatnost – Implicitní a explicitní odmítnutí přístupu – Výjimka z důvodu ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Výjimka z důvodu ochrany obchodních zájmů třetí osoby – Výjimka z důvodu ochrany rozhodovacího procesu – Povinnost odůvodnění – Mimosmluvní odpovědnost“	41

2016/C 211/52	Věc T-556/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – European Dynamics Luxembourg a další v. EUIPO „Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Vývoj softwaru a servisních služeb – Odmítnutí nabídky uchazeče – Zařazení uchazeče v rámci kaskádového řízení – Důvody vyloučení – Střet zájmů – Rovné zacházení – Povinnost řádné péče – Kritéria pro zadání – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění – Mimosmluvní odpovědnost – Ztráta příležitosti“	42
2016/C 211/53	Věc T-316/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Pappalardo a další v. Komise „Mimosmluvní odpovědnost – Rybolov – Zachování rybolovných zdrojů – Obnova populace tuňáka obecného – Nouzová opatření zakazující lov pomocí košelkových nevodů – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“	43
2016/C 211/54	Věc T-154/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – ANKO v. Komise „Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Projekty Perform a Oasis – Způsobitelné náklady – Vrácení vyplacených částek – Protinávrh – Úroky z prodlení“	44
2016/C 211/55	Věc T-155/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – ANKO v. Komise „Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002 až 2006) – Projekty Persona a Terregov – Uznatelné výdaje – Vrácení vyplacených částek – Vzájemná žaloba – Úroky z prodlení“	44
2016/C 211/56	Věc T-267/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Zehnder Group International v. EUIPO – Stiebel Eltron (comfotherm) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie comfotherm – Starší národní slovní ochranná známka KOMFOTHERM – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 – Nebezpečí záměny – Podobnost výrobků – Relevantní veřejnost – Vzájemná závislost kritérií“	45
2016/C 211/57	Věc T-463/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Österreichische Post v. Komise „Směrnice 2004/17/ES – Postupy při zadávání zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb – Prováděcí rozhodnutí o vynětí některých služeb v poštovním odvětví v Rakousku z použití směrnice 2004/17 – Článek 30 směrnice 2004/17 – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“	46
2016/C 211/58	Věc T-777/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Fon Wireless v. EUIPO – Henniger (Neofon) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Neofon – Starší národní slovní ochranná známka FON – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	47
2016/C 211/59	Věc T-803/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Gervais Danone v. EUIPO – Mahou (B'lue) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie B'lue – Starší slovní ochranná známka Evropské unie BLU DE SAN MIGUEL – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	47
2016/C 211/60	Věc T-21/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. dubna 2016 – Franmax v. EUIPO – Ehrmann (Dino) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Dino – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující dinosaura – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	48

2016/C 211/61	Věc T-52/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Sharif University of Technology v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní – Zmrazení finančních prostředků – Podpora íránské vlády – Výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu – Právo na vlastnictví – Proporcionalita – Zneužití pravomoci – Návrh na náhradu újmy“	49
2016/C 211/62	Věc T-54/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Jääkiekon SM-liiga v. EUIPO (Liiga) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Liiga – Absolutní důvody pro zamítnutí – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009“	49
2016/C 211/63	Věc T-89/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Niagara Bottling v. EUIPO (NIAGARA) „Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka NIAGARA – Absolutní důvody pro zamítnutí – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	50
2016/C 211/64	Věc T-144/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – L'Oréal v. EUIPO – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA – Starší slovní ochranná známka Evropské unie IDEALINA – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	51
2016/C 211/65	Věc T-539/13: Usnesení Tribunálu ze dne 21. dubna 2016 – Inclusion Alliance for Europe v. Komise „Žaloba na neplatnost – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) – Projekty MARE, Senior a ECRN – Vymáhání části vyplacené finanční podpory – Vykonatelné rozhodnutí – Povaha uplatňovaných žalobních důvodů – Žaloba zčásti zjevně nepřípustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	51
2016/C 211/66	Věc T-83/16: Žaloba podaná dne 18. února 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena and Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)	52
2016/C 211/67	Věc T-84/16: Žaloba podaná dne 18. února 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (widiba)	53
2016/C 211/68	Věc T-115/16: Žaloba podaná dne 18. března 2016 – Sandvik Intellectual Property v. EUIPO – Unipapel (ADVEON)	54
2016/C 211/69	Věc T-142/16: Žaloba podaná dne 4. dubna 2016 – Dröge a další v. Komise	55
2016/C 211/70	Věc T-149/16: Žaloba podaná dne 11. dubna 2016 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor v. Komise	56
2016/C 211/71	Věc T-150/16: Žaloba podaná dne 6. dubna 2016 – Ecolab USA v. EUIPO (ECOLAB)	57
2016/C 211/72	Věc T-152/16: Žaloba podaná dne 11. dubna 2016 – Megasol Energie v. Komise	58
2016/C 211/73	Věc T-155/16: Žaloba podaná dne 6. dubna 2016 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss a další (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2016/C 211/74	Věc T-156/16: Žaloba podaná dne 7. dubna 2016 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst and Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	60
2016/C 211/75	Věc T-159/16: Žaloba podaná dne 15. dubna 2016 – Metronia v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)	61

2016/C 211/76	Věc T-172/16: Žaloba podaná dne 15. dubna 2016 – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni v. Komise	61
2016/C 211/77	Věc T-174/16: Žaloba podaná dne 18. dubna 2016 – Wessel Werk v. EUIPO – Wolf PVG (Nástavce vysavače)	62
2016/C 211/78	Věc T-175/16: Žaloba podaná dne 18. dubna 2016 – Wessel Werk v. EUIPO – Wolf PVG (Nástavce vysavače)	63
2016/C 211/79	Věc T-177/16: Žaloba podaná dne 22. dubna 2016 – Mema v. CPVO [Braeburn 78 (11078)]	64
2016/C 211/80	Věc T-178/16: Žaloba podaná dne 22. dubna 2016 – Policolor v. EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)	65
Soud pro veřejnou službu		
2016/C 211/81	Věc F-141/15: Žaloba podaná dne 23. března 2016 – ZZ v. Komise	66
2016/C 211/82	Věc F-101/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. dubna 2016 – Claus v. Komise	66

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2016/C 211/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 200, 6.6.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 191, 30.5.2016

Úř. věst. C 175, 17.5.2016

Úř. věst. C 165, 10.5.2016

Úř. věst. C 156, 2.5.2016

Úř. věst. C 145, 25.4.2016

Úř. věst. C 136, 18.4.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. dubna 2016 – Rada Evropské unie v. Bank Saderat Iran a Evropská komise

(Věc C-200/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti šíření jaderných zbraní – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Zmrazení finančních prostředků íránské banky – Povinnost uvést odůvodnění – Postup při přijímání aktu – Zjevně nesprávné posouzení“

(2016/C 211/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a M. Bishop, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Bank Saderat Iran (zástupci: D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Jeffrey, S. Ashley a A. Irvine, solicitors), Evropská komise (zástupci: D. Gauci a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Vedlejší účastník řízení podporující navrhovatelku: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: L. Christie, S. Behzadi-Spencer, zmocněnci, ve spolupráci se S. Lee, barrister)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Vedlejší kasační opravný prostředek se zamítá.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Bank Saderat Iran v řízení v obou stupních, s výjimkou nákladů souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 4) Bank Saderat Iran ponese vlastní náklady vynaložené v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem a nahradí náklady vynaložené Radou Evropské unie v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 5) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení v obou stupních.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Profit Investment SIM SpA, v likvidaci v. Stefano Ossi a další

(Věc C-366/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Pojem, vzájemně si odporující rozhodnutí – Žaloby s různým předmětem, které byly podány proti několika žalovaným, kteří mají bydliště v různých členských státech – Podmínky ujednání o příslušnosti – Doložka o soudní příslušnosti – Pojem ‚smlouva nebo nároky ze smlouvy‘ – Ověření neexistence platného smluvního vztahu“

(2016/C 211/03)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Profit Investment SIM SpA, v likvidaci

Žalované: Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA, v likvidaci, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore a E3 SA

Výrok

1) Článek 23 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že:

- požadavek písemné formy stanovený v čl. 23 odst. 1 písm. a) nařízení č. 44/2001 je při vložení doložky o soudní příslušnosti do prospektu emise dluhopisů splněn pouze tehdy, pokud smlouva podepsaná stranami při emisi cenných papírů na primárním trhu obsahuje souhlas s touto doložkou nebo výslovný odkaz na tento prospekt,
- doložky o soudní příslušnosti obsažené v prospektu emise dluhopisů vypracovaném emitentem těchto cenných papírů se lze dovolávat vůči třetí osobě, která nabyla tyto cenné papíry od finančního zprostředkovatele, je-li prokázáno – což musí ověřit předkládající soud – že tato doložka je platná ve vztahu mezi tímto emitentem a finančním zprostředkovatelem, dále že uvedená třetí osoba tím, že na sekundárním trhu nabyla dotčené cenné papíry, na sebe převzala práva a povinnosti uvedeného zprostředkovatele pojící se k těmto cenným papírům dle použitelného vnitrostátního práva a konečně že dotyčná třetí osoba měla možnost se s prospektem obsahujícím uvedenou doložku seznámit, a
- vložení doložky o soudní příslušnosti do prospektu emise dluhopisů může být považováno za formu, kterou připouštějí zvyklosti mezinárodního obchodu ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 44/2001 a jež umožňuje předpokládat souhlas osoby, vůči níž je doložka uplatňována, pokud je zejména prokázáno – což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu – že jednak při uzavírání smluv tohoto typu postupují hospodářské subjekty v dotčeném odvětví obecně a pravidelně takovýmto způsobem a jednak strany v dřívější době navázaly vzájemné obchodní vztahy nebo vztahy tohoto druhu s jinými subjekty působícími v dotčeném odvětví či že je dotčený postup natolik znám, že může být považován za ustálenou praxi.

- 2) Článek 5 odst. 1 písm. a) nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že žaloby na zrušení smlouvy a vydání částek bezdůvodně zaplacených na základě uvedené smlouvy spadají pod „věci týkající se smlouvy nebo nároků ze smlouvy“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 3) Článek 6 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě dvou žalob podaných proti různým žalovaným, které mají odlišný předmět i základ a není mezi nimi vztah subsidiarity nebo neslučitelnosti, nepostačuje k existenci nebezpečí vzájemně si odporujících rozhodnutí ve smyslu uvedeného ustanovení, že se případně vyhovění jedné z nich potenciálně může promítnout do rozsahu práva, na jehož ochranu byla podána druhá žaloba.

(¹) Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Itálie) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE) v. Airstar SpA

(Věc C-689/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky na služby – Směrnice 89/665/EHS – Článek 1 odst. 1 a 3 – Přezkumná řízení – Žaloba na neplatnost rozhodnutí o udělení veřejné zakázky podaná uchazečem, jehož nabídka nebyla vybrána – Incidenční žaloba úspěšného uchazeče – Vnitrostátní judikatura, podle níž je třeba se zabývat nejprve incidenční žalobou, a pokud je opodstatněná, prohlásit hlavní žalobu za nepřijatelnou bez meritorního posouzení – Slučitelnost s unijním právem – Článek 267 SFEU – Zásada přednosti unijního práva – Právní zásada zakotvená plénem nejvyššího správního soudu členského státu – Vnitrostátní právní úprava, podle níž je toto rozhodnutí závazné pro senáty tohoto soudu – Povinnost senátu, kterému byla předložena otázka týkající se unijního práva, postoupit tuto otázku plénu v případě nesouhlasu s rozhodnutím pléna – Možnost či povinnost senátu položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru“

(2016/C 211/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Žalovaná: Airstar SpA

Za přítomnosti: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 třetí pododstavec a odst. 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby byla hlavní žaloba podaná uchazečem, který má nebo měl zájem na získání určité zakázky a kterému v důsledku tvrzeného porušení unijního práva v oblasti veřejných zakázek či předpisu prováděcího tuto právní úpravu vznikla nebo hrozí škoda, a směřující k vyloučení jiného uchazeče prohlášena za nepřijatelnou na základě vnitrostátních procesních pravidel, podle nichž má být přednostně posouzena incidenční žaloba podaná tímto jiným uchazečem.

- 2) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které je vykládáno v tom smyslu, že senát soudu, který rozhoduje v posledním stupni, musí v případě, že nesdílí právní názor obsažený v rozhodnutí pléna tohoto soudu stran otázky, která se týká výkladu či platnosti unijního práva, tuto otázku postoupit uvedenému plánu, a nemůže se tak obrátit s předběžnou otázkou na Soudní dvůr.
- 3) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že senát soudu, který rozhoduje v posledním stupni, musí v případě, že obdržel odpověď Soudního dvora Evropské unie na otázku týkající se výkladu unijního práva, kterou mu položil, nebo v případě, že judikatura Soudního dvora Evropské unie již na tuto otázku přináší jasnou odpověď, učinit vše nezbytné k tomu, aby se prosadil tento výklad unijního práva.

(¹) Úř. věst. C 112, 14.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino v. Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Věc C-131/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 565/2002 – Článek 3 odst. 3 – Celní kvóta – Česnek pocházející z Argentiny – Dovožní licence – Nepřevoditelnost práv vyplývající z dovozních licencí – Obcházení – Zneužití práva – Podmínky – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článek 4 odst. 3“

(2016/C 211/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobci: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Žalovaný: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

za přítomnosti: Roberto Cervati

Výrok

Článek 3 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 565/2002 ze dne 2. dubna 2002, kterým se stanoví postup pro spravování celních kvót a kterým se zavádí systém osvědčení o původu česneku dováženého ze třetích zemí, a čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství musí být vykládány v tom smyslu, že v zásadě nebrání takovému mechanismu, jako je mechanismus dotčený ve věci v původním řízení, kdy hospodářský subjekt, tradiční dovozce ve smyslu nařízení č. 565/2002, který již vyčerpal své licence umožňující dovoz v preferenčním sazebním režimu, objednal u druhého subjektu, rovněž tradičního dovozce, který takové licence nemá,

— zboží, které je nejprve prodáno mimo Unii společností spojenou s druhým hospodářským subjektem třetímu hospodářskému subjektu, novému dovozci ve smyslu uvedeného nařízení, který je držitelem takových licencí,

- toto zboží je poté propuštěno do volného oběhu v Unii třetím hospodářským subjektem s preferenční celní sazbou, následně prodáno tímto třetím hospodářským subjektem druhému hospodářskému subjektu a
- toto zboží je nakonec převedeno druhým hospodářským subjektem na první hospodářský subjekt, který tak získá zboží dovezené v rámci celní kvóty stanovené tímž prvním nařízením, ačkoliv k tomu nemá nezbytnou licenci.

(¹) Úř. věst. C 194, 24. 6. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. a další v. Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Rada Evropské unie, Evropská komise a Rada Evropské unie v. Italská republika a další

(Spojené věci C-186/14 P a C-193/14 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 5, 7 a 9 – Článek 6 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 926/2009 – Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Konečné antidumpingové clo – Zjišťování existence hrozící újmy – Zohlednění údajů z doby po období šetření“

(2016/C 211/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

(Věc C-186/14 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, dříve Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, dříve Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, dříve V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, dříve V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH a Železiarne Podbrezová a.s. (zástupci: G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, solicitor)

Další účastnice řízení: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (zástupci: N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau a H. Wiame, avocats, a F. Carlin, barrister), Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor, a S. Gubelem, avocat) a Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci)

(Věc C-193/14 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor, a S. Gubelem, avocat) a Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s A. Collabolletta, avvocato dello Stato)

Další účastnice řízení: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, (zástupci: F. Carlin, barrister, M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau a H. Wiame, avocats), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, dříve Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, dříve Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, dříve V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, dříve V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG a Železiarne Podbrezová a.s. (zástupci: G. Berrisch, Rechtsanwalt, a B. Byrne, solicitor)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky podané ve věcech C-186/14 P a C-193/14 P se zamítají.
- 2) Společnostem ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG a Železiarne Podbrezová a.s. a Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Evropská komise a Italská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 212, 7.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – ADM Hamburg AG v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Věc C-294/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Celní unie a společný celní sazebník – Celní kodex Společenství – Celní preference – Nařízení (EHS) č. 2454/93 – Článek 74 odst. 1 – Produkty pocházející ze zvýhodněné země – Doprava – Zásilky složené ze směsi surového oleje z palmových jader pocházejícího z různých zemí, jež mají nárok na stejné celní preference“

(2016/C 211/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ADM Hamburg AG

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Výrok

Článek 74 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1063/2010 ze dne 18. listopadu 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, kdy byla předložena platná osvědčení o původu, je možné uznat preferenční původ ve smyslu systému všeobecných celních preferencí, zavedeného nařízením Rady (ES) č. 732/2008 ze dne 22. července 2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 a o změně nařízení (ES) č. 552/97, č. 1933/2006 a nařízení Komise (ES) č. 1100/2006 a č. 964/2007, pro zásilky surového oleje z palmových jader, i když toto zboží bylo v lodní nádrži při své přepravě do Evropské unie smícháno, je-li možné vyloučit, že do této nádrže byly přidány jiné produkty, zejména produkty bez preferenčního zacházení.

(¹) Úř. věst. C 315, 15. 9. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Marchon Germany GmbH v. Yvonne Karaszkiwicz

(Věc C-315/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nezávislí obchodní zástupci – Směrnice 86/653/EHS – Článek 17 odst. 2 – Odměna za zákazníky – Podmínky poskytnutí – Získání nových zákazníků – Pojem ‚noví zákazníci‘ – Zákazníci zastoupeného kupující poprvé zboží, jehož prodejem byl obchodní zástupce pověřen“

(2016/C 211/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Marchon Germany GmbH

Žalovaná: Yvonne Karaszkiwicz

Výrok

Článek 17 odst. 2 první odrážka směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců musí být vykládána v tom smyslu, že zákazníci, které přivedl obchodní zástupce v případě zboží, jehož prodejem ho pověřil zastoupený, mohou být považováni za nové zákazníky ve smyslu tohoto ustanovení, a to i tehdy, když tito zákazníci již s tímto zastoupeným udržovali obchodní vztahy týkající se jiného zboží, pokud prodej prvního zboží tímto obchodním zástupcem vyžadoval vytvoření specifického obchodního vztahu; na vnitrostátním soudu je, aby tuto skutečnost ověřil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajowa Izba Odwoławcza – Polsko) – Partner Apelski Dariusz v. Zarząd Oczyszczania Miasta

(Věc C-324/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2004/18/ES – Technická a odborná způsobilost hospodářských subjektů – Článek 48 odst. 3 – Možnost využít schopnosti jiných subjektů – Podmínky a způsoby provádění – Povaha vztahů mezi uchazečem a jinými subjekty – Změna nabídky – Prohlášení neplatnosti elektronické dražby a její zopakování – Směrnice 2014/24/EU“

(2016/C 211/09)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Krajowa Izba Odwoławcza

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PARTNER Apelski Dariusz

Žalovaná: Zarząd Oczyszczania Miasta

Za přítomnosti: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Výrok

- 1) Článek 47 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve spojení s čl. 44 odst. 2 této směrnice, musí být vykládány v tom smyslu, že:
 - přiznávají každému hospodářskému subjektu právo, aby pro určitou zakázku využil schopností jiných subjektů, a to bez ohledu na povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty, pokud je veřejnému zadavateli prokázáno, že zájemce nebo uchazeč bude disponovat prostředky uvedených subjektů, které jsou nezbytné k plnění této zakázky a
 - není vyloučeno, že výkon uvedeného práva může být za zvláštních okolností s ohledem na předmět a účel dotčené zakázky omezen. Tak je tomu zejména v případě, když schopnosti, které má třetí subjekt a jsou nezbytné k plnění této zakázky, nemohou být přeneseny na zájemce nebo uchazeče, takže uvedený zájemce nebo uchazeč může uplatňovat uvedené schopnosti pouze tehdy, pokud se třetí subjekt plnění uvedené zakázky přímo a osobně zúčastní.
- 2) Článek 48 odst. 2 a 3 směrnice 2004/18 musí být vykládány v tom smyslu, že s přihlédnutím k předmětu určité zakázky, jakož i k jejímu účelu, může veřejný zadavatel pro účely správného plnění této zakázky v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci výslovně uvést přesná pravidla, za jejichž splnění může hospodářský subjekt využít schopností jiných subjektů, pokud jsou tato pravidla svázána s předmětem a účelem uvedené zakázky a jsou ve vztahu k nim přiměřená.
- 3) Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, které jsou uvedeny v článku 2 směrnice 2004/18, brání za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, tomu, aby veřejný zadavatel po otevření nabídek předložených v rámci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku vyhověl žádosti hospodářského subjektu, který předložil nabídku pro celou dotčenou zakázku, aby k jeho nabídce bylo přihlíženo jen při zadávání některých částí této zakázky.
- 4) Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, které jsou uvedeny v článku 2 směrnice 2004/18, musí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují prohlášení neplatnosti a zopakování elektronické dražby k účasti, na níž nebyl vyzván hospodářský subjekt, jenž podal přijatelnou nabídku, a to i v případě, že nelze konstatovat, že by účast vyloučeného hospodářského subjektu změnila výsledek dražby.
- 5) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nelze ustanovení čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18 vykládat ve světle čl. 63 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18.

(¹) Úř. věst. C 339, 29.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajský soud v Praze – Česká republika) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová v. FINWAY a.s.

(Věc C-377/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Článek 7 – Vnitrostátní procesní úprava insolvenčního řízení – Dluhy ze smlouvy o spotřebitelském úvěru – Účinná soudní ochrana – Bod 1 písm. e) přílohy – Nepřiměřená výše odškodného – Směrnice 2008/48/ES – Článek 3 písm. l) – Celková výše úvěru – Bod I přílohy I – Částka čerpání – Výpočet roční procentní sazby nákladů – Článek 10 odst. 2 – Informační povinnost – Posouzení z moci úřední – Sankce“

(2016/C 211/10)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Žalovaná: FINWAY a.s.

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v insolvenčním řízení neumožňuje soudu, u něhož je toto řízení vedeno, zkoumat z moci úřední případnou zneužívající povahu smluvních ujednání, z nichž vznikly pohledávky přihlášené v uvedeném řízení, ačkoli má tento soud za tímto účelem k dispozici nezbytné informace o právním a skutkovém stavu, a která uvedenému soudu umožňuje zkoumat pouze nezajištěné pohledávky a námitky omezuje jen na možnost tvrdit zánik či promlčení těchto pohledávek.
- 2) Článek 10 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu, který se zabývá sporem ohledně pohledávek z úvěrové smlouvy ve smyslu této směrnice, ukládá povinnost zkoumat z moci úřední, zda byla dodržena informační povinnost stanovená v tomto ustanovení, a vyvodit důsledky, které podle vnitrostátního práva vyplývají z jejího porušení, za podmínky, že sankce splňují požadavky stanovené v článku 23 uvedené směrnice.
- 3) Článek 3 písm. l) a čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/48, jakož i bod I přílohy I této směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že celková výše úvěru a částka čerpání úvěru označují celkovou částku, která byla dána k dispozici spotřebiteli, což vylučuje částky, které si poskytovatel úvěru účtuje na úhradu nákladů souvisejících s dotčeným úvěrem a které nejsou tomuto spotřebiteli reálně vyplaceny.
- 4) Ustanovení směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že pro účely posouzení, zda je výše odškodnění ve smyslu bodu 1 písm. e) přílohy k této směrnici požadovaného po spotřebiteli, který neplní své závazky, nepřiměřená, je třeba hodnotit kumulativní účinek všech sankčních klauzulí v dotyčné smlouvě bez ohledu na to, zda věřitel skutečně trvá na jejich plné úhradě, a že vnitrostátní soudy případně musí na základě čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice vyvodit veškeré důsledky ze zjištění, že jsou některé klauzule zneužívající, a vyloučit všechny klauzule uznané za zneužívající, aby se ujistily, že pro spotřebitele nebudou závazné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 395, 10.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona – Španělsko) – Jorge Sales Sinués v. Caixabank SA (C-381/14), a Youssouf Drame Ba v. Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

(Spojené věci C-381/14 a C-385/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Smlouvy, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli – Hypoteční smlouvy – Klausule o minimálním úroku – Přezkum klauzule za účelem prohlášení její neplatnosti – Řízení o kolektivní žalobě – Žaloba na zdržení se jednání – Přerušení řízení o individuální žalobě mající stejný předmět“

(2016/C 211/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: Jorge Sales Sinués (C-381/14), Youssouf Drame Ba (C-385/14)

Žalované: Caixabank SA (C-381/14), Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

Výrok

Článek 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena ve věci v původním řízení, která vnitrostátnímu soudu, jemuž byla předložena individuální žaloba, kterou se spotřebitel domáhá určení zneužívající povahy smluvní klauzule, která ho váže k prodávajícímu či poskytovateli, ukládá povinnost automaticky přerušit řízení o takové žalobě až do vydání pravomocného rozsudku v probíhajícím řízení o kolektivní žalobě, jež byla podána sdružením spotřebitelů na základě druhého odstavce tohoto článku, s cílem zabránit dalšímu používání podobných klauzulí, jako jsou klauzule dotčené v uvedené individuální žalobě, ve smlouvách téhož druhu, aniž může být vzata v potaz relevance takového přerušení z hlediska ochrany spotřebitele, který podal individuální žalobu k soudu, a tento spotřebitel se může rozhodnout, zda se distancuje od kolektivní žaloby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 388, 3.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – Polkomtel sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Věc C-397/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Síť a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/22/ES – Článek 28 – Nezeměpisná čísla – Přístup koncových uživatelů s bydlištěm v členském státě operátora ke službám poskytovaným pod nezeměpisnými čísly – Směrnice 2002/19/ES – Články 5, 8 a 13 – Pravomoci a odpovědnosti vnitrostátních regulačních orgánů ve vztahu k přístupu a propojení – Ukládání, změna nebo rušení povinností – Uložení povinností podnikům, které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům – Regulace cen – Podnik, který nemá významnou tržní sílu – Směrnice 2002/21/ES – Řešení sporů mezi podniky – Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, kterým se stanoví podmínky spolupráce a cenové podmínky pro poskytování služeb mezi podniky“

(2016/C 211/12)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Polkomtel sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Za přítomnosti: Orange Polska S.A., dříve Telekomunikacja Polska S.A

Výrok

- 1) Článek 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát může stanovit, že operátor veřejné sítě elektronických komunikací musí dbát na to, aby byl přístup k nezeměpisným číslům zajištěn pro všechny koncové uživatele jeho sítě v tomto členském státě, a nikoli jen pro koncové uživatele z jiných členských států.
- 2) Článek 5 odst. 1 a čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), ve spojení s článkem 28 směrnice 2002/22, musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátnímu regulačnímu orgánu umožňují v rámci řešení sporu mezi dvěma operátory uložit jednomu z nich povinnost zajistit koncovým uživatelům přístup ke službám, které jsou poskytovány pod nezeměpisnými čísly v síti druhého operátora, a stanovit na základě článku 13 směrnice 2002/19 takové cenové podmínky mezi uvedenými operátory pro tento přístup, jako jsou podmínky dotčené v původním řízení, jsou-li tyto povinnosti objektivní, transparentní, přiměřené a nediskriminační a vycházejí z povahy zjištěného problému, jsou odůvodněné s ohledem na cíle stanovené v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro elektronické komunikační sítě a služby (rámcová směrnice) a byly případně dodrženy postupy stanovené v článcích 6 a 7 poslední uvedené směrnice, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 431, 1.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret – Dánsko) – Dansk Industri (DI) jednající za Ajos A/S v. správce pozůstalosti po Karstenu Eigilu Rasmussenovi

(Věc C-441/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Listina základních práv Evropské unie – Směrnice 2000/78/ES – Zásada zákazu diskriminace na základě věku – Vnitrostátní právní úprava porušující směrnici – Možnost jednotlivce založit odpovědnost státu za porušení unijního práva – Spor mezi jednotlivci – Poměrování jednotlivých práv a zásad – Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání – Role vnitrostátního soudu“

(2016/C 211/13)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Dansk Industri (DI) jednající za Ajos A/S,

Odpůrce: správce pozůstalosti po Karstenu Eigilu Rasmussenovi

Výrok

- 1) Obecná zásada zákazu diskriminace na základě věku konkretizovaná směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládána v tom smyslu, že i ve sporu mezi jednotlivci brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž nemají zaměstnanci nárok na odstupné v případě propuštění, mají-li současně nárok na starobní důchod od svého zaměstnavatele v rámci důchodového systému, jehož účastníky se stali před dovršením 50 let věku, a to bez ohledu na to, zda se rozhodnou zůstat na trhu práce nebo odejít do důchodu.
- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soud rozhodující spor mezi jednotlivci spadající do působnosti směrnice 2000/78 musí při aplikaci ustanovení vnitrostátního práva vykládat tato ustanovení tak, aby mohla být uplatněna v souladu s touto směrnicí, a pokud takový výklad není možný, neaplikovat případně všechna ustanovení tohoto vnitrostátního práva, která jsou v rozporu s obecnou zásadou zákazu diskriminace na základě věku. Na této povinnosti nemění nic zásada právní jistoty či zásada ochrany legitimního očekávání ani to, že se jednatel, který se cítí být poškozen aplikací vnitrostátního ustanovení, které je v rozporu s unijním právem, může dovolávat odpovědnosti členského státu za porušení unijního práva.

(¹) Úř. věst. C 421, 24.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Johannes Evert Antonius Massar v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Věc C-460/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Pojištění právní ochrany – Směrnice 87/344/EHS – Článek 4 odst. 1 – Svobodný výběr advokáta pojistníkem – Soudní nebo správní řízení – Pojem – Povolení, které vydá veřejný orgán zaměstnavateli za účelem ukončení pracovní smlouvy“

(2016/C 211/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Johannes Evert Antonius Massar

Žalovaná: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Výrok

Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „správní řízení“ uvedený v tomto ustanovení zahrnuje řízení, v rámci něhož veřejný orgán povolá zaměstnavateli, aby propustil zaměstnance, který je osobou pojištěnou na krytí výloh právní ochrany.

(¹) Úř. věst. C 448, 15.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – KA Finanz AG v. Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Věc C-483/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Římská úmluva – Rozhodné právo – Přeshraniční fúze společností – Směrnice 78/855/EHS – Směrnice 2005/56/ES – Fúze sloučením – Ochrana věřitelů – Přejedání celého obchodního jmění zanikající společnosti na nástupnickou společnost“

(2016/C 211/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: KA Finanz AG

Žalovaná: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Výrok

1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že:

- rozhodným právem po přeshraniční fúzi sloučením, použitelným na výklad, plnění závazků, jakož i na způsoby zániku smlouvy o úpisu dluhopisu, jako jsou smlouvy o úpisu dluhopisu dotčené ve věci v původním řízení, uzavřené zanikající společností, je právo, které bylo použitelné na tuto smlouvu před touto fúzí;
- ustanoveními upravujícími ochranu věřitelů zanikající společnosti v takovém případě, jako je případ dotčený ve věci v původním řízení, jsou ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se řídila tato společnost.

2) Článek 15 třetí směrnice Rady 78/855/EHS ze dne 9. října 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o fúzích akciových společností, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/109/ES ze dne 16. září 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení přiznává práva majitelům jiných cenných papírů než akcií, s nimiž jsou spojena zvláštní práva, ale nikoli emitentce takových cenných papírů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Sparkasse Allgäu v. Finanzamt Kempten

(Věc C-522/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Článek 49 SFEU – Vnitrostátní právní úprava členského státu ukládající úvěrovým institucím povinnost oznámit daňové správě informace o majetku zemřelých klientů pro účely spojené s výběrem dědické daně – Uplatňování této právní úpravy na pobočky usazené v jiném členském státě, ve kterém bankovní tajemství v zásadě zakazuje takové oznamování“

(2016/C 211/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sparkasse Allgäu

Žalovaný: Finanzamt Kempten

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která ukládá úvěrovým institucím se sídlem v tomto členském státě, aby vnitrostátním orgánům oznámily informace o majetku, který je v úschově u jejich nesamostatných poboček usazených v jiném členském státě nebo v jejich správě, v případě úmrtí vlastníka tohoto majetku, který měl bydliště v prvním členském státě, pokud druhý členský stát nestanoví srovnatelnou oznamovací povinnost a úvěrové instituce v tomto státě podléhají bankovnímu tajemství chráněnému pod hrozbou trestních sankcí.

(¹) Úř. věst. C 65, 23.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Udine – Itálie) – Původní řízení zahájené společností Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., v likvidaci

(Věc C-546/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – DPH – Článek 4 odst. 3 SEU – Směrnice 2006/112/ES – Platební neschopnost – Řízení o vyrovnání – Částečné uhrazení dluhu na DPH“

(2016/C 211/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Udine

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., v likvidaci

Žalovaný: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine,

Výrok

Článek 4 odst. 3 SEU ani článek 2, čl. 250 odst. 1 a článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, která je vykládána v tom smyslu, že hospodářský subjekt, který je v platební neschopnosti, může u soudu podat návrh na zahájení řízení o vyrovnání za účelem úhrady svých dluhů prostřednictvím likvidace svého majetku, ve kterém navrhne pouze částečné uhrazení dluhu na daní z přidané hodnoty, přičemž na základě posudku nezávislého znalce prokáže, že v případě prohlášení konkursu na jeho majetek by dluh nebyl uhrazen ve větším rozsahu.

(¹) Úř. věst. C 81, 9.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Holcim (Romania) SA v. Evropská komise(Věc C-556/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Životní prostředí – Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii – Směrnice 2003/87/ES – Články 19 a 20 – Nařízení (ES) č. 2216/2004 – Článek 10 – Systém registrů obchodů s emisními povolenkami – Objektivní odpovědnost – Odmítnutí Komise zpřístupnit informace a zakázat veškeré obchodování s odcizenými emisními povolenkami – Objektivní odpovědnost“

(2016/C 211/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Holcim (Romania) SA (zástupce: L. Arnauts, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. White a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Holcim (Romania) SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 23.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – Mimoun Khachab v. Subdelegación del Gobierno en Álava(Věc C-558/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/86/ES – Článek 7 odst. 1 písm. c) – Sloučení rodiny – Podmínky pro výkon práva na sloučení rodiny – Stále, pravidelné a dostatečné příjmy – Vnitrostátní právní úprava umožňující prognózu pravděpodobnosti, že si osoba usilující o sloučení rodiny udrží své finanční příjmy – Slučitelnost“

(2016/C 211/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mimoun Khachab

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Álava

Výrok

Článek 7 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že příslušným orgánům členského státu umožňuje, aby zamítnutí žádosti o sloučení rodiny založily na prognóze pravděpodobnosti udržení – či neudržení – stálých, pravidelných a dostatečných finančních zdrojů, které musí osoba usilující o sloučení rodiny mít, aby mohla zajistit svou výživu a výživu svých rodinných příslušníků, aniž by využívala systém sociální pomoci tohoto členského státu, a to po dobu jednoho roku od data podání této žádosti, přičemž toto posouzení se zakládá na vývoji finančních příjmů osoby usilující o sloučení rodiny v průběhu šesti měsíců předcházejících tomuto datu.

(¹) Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Caner Genc v. Integrationsministeriet

(Věc C-561/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 13 – Doložka ‚standstill‘ – Sloučení rodiny – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví v oblasti sloučení rodiny nové restriktivnější podmínky pro hospodářsky nečinné rodinné příslušníky hospodářsky činných tureckých státních příslušníků, kteří bydlí v dotyčném členském státě a mají v něm povolení k pobytu – Podmínka existence dostatečných vazeb umožňujících úspěšnou integraci“

(2016/C 211/20)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Caner Genc

Žalovaný: Integrationsministeriet

Výrok

Takové vnitrostátní opatření, o jaké se jedná v původním řízení, které podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka, jenž legálně pobývá v dotčeném členském státě, s jeho nezletilým dítětem tím, že dítě má nebo může mít v tomto členském státě dostatečné vazby umožňující jeho úspěšnou integraci, a to v případě, že dotyčné dítě a jeho druhý rodič pobývají ve státě původu nebo v jiném státě a žádost o sloučení rodiny je podána po uplynutí dvou let od okamžiku, kdy rodič pobývající v dotčeném členském státě získal povolení k trvalému pobytu nebo povolení k pobytu s možností trvalého pobytu, je „novým omezením“ ve smyslu článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, připojeného k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, kterou dne 12. září 1963 podepsala v Ankaře Turecká republika na jedné straně a členské státy EHS a Společenství na straně druhé a která byla jménem Společenství uzavřena, schválena a potvrzena rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963.

Takové omezení není odůvodněné.

(¹) Úř. věst. C 65, 23.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH v. Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

(Věc C-572/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Článek 5 bod 3 – Pojem, věci týkající se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání“ – Směrnice 2001/29/ES – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Právo na rozmnožování – Výjimky a omezení – Rozmnožování pro soukromé užití – Spravedlivá odměna – Nezaplacení – Případné zahrnutí do rozsahu působnosti čl. 5 bodu 3 nařízení (ES) č. 44/2001“

(2016/C 211/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Žalované: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Výrok

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že návrh směřující k získání platby odměny splatné na základě takové vnitrostátní právní úpravy, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jíž se provádí systém „spravedlivé odměny“ zakotvený v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, spadá pod „věci týkající se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání“ ve smyslu čl. 5 bodu 3 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81, 9.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Amsterdam – Nizozemsko) – AK (*) v. Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Věc C-5/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Pojištění právní ochrany – Směrnice 87/344/EHS – Článek 4 odst. 1 – Svobodný výběr advokáta pojistníkem – Soudní nebo správní řízení – Pojem – Stížnost proti odmítnutí povolit poskytnutí péče“

(2016/C 211/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Amsterdam

^(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Účastníci původního řízení

Žalobce: AK (*)

Žalované: Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Výrok

Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „správní řízení“ uvedený v tomto ustanovení zahrnuje fázi stížnosti u veřejného orgánu, v průběhu níž tento orgán vydá rozhodnutí, proti kterému lze podat opravné prostředky k soudu.

(¹) Úř. věst. C 107, 30.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. dubna 2016 – Netherlands Maritime Technology Association v. Evropská komise, Španělské království

(Věc C-100/15 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Státní podpora – Systém předčasného odpisu nákladů některých aktiv pořízených prostřednictvím finančního leasingu – Rozhodnutí, kterým se konstatuje neexistence státní podpory – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Nedostatečnost a neúplnost přezkumu – Povinnost uvést odůvodnění – Selektivnost“

(2016/C 211/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Netherlands Maritime Technology Association (zástupci: K. Struckmann, Rechtsanwalt, G. Forwood, Barrister)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a P. Němečková, zmocněnci), Španělské království (zástupce: M. A. Sampol Pucurull, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Netherlands Maritime Technology Association ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Tarif Akhras v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-193/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice – Opatření namířená proti osobám a subjektům, které mají prospěch z režimu nebo jej podporují – Důkaz o opodstatněnosti zařazení na seznamy – Soubor nepřímých důkazů – Zkreslení důkazů“

(2016/C 211/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Tarif Akhras (zástupci: S. Millar a S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M.-M. Joséphidès a M. Bishop, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: D. Gauci a L. Havas, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Tarif Akhras ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2016 – Central Bank of Iran v. Rada Evropské unie

(Věc C-266/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Kritérium vycházející z materiální, logistické nebo finanční podpory poskytované íránské vládě – Finanční služby centrální banky“

(2016/C 211/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Central Bank of Iran (zástupci: M. Lester a Z. Al-Rikabi, Barristers)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a M. Bishop, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Central Bank of Iran ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7. 9. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Bruxelles – Belgique) – Office national de l'emploi (ONEm) v. M, M v. Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Věc C-284/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Články 45 SFEU a 48 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 15 odst. 2 – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 67 odst. 3 – Sociální zabezpečení – Příspěvek v nezaměstnanosti určený k doplnění příjmu ze zaměstnání na částečný úvazek – Příznání uvedeného příspěvku – Získání dob zaměstnání – Sčítání dob pojištění nebo zaměstnání – Přihládnutí k dobám pojištění nebo zaměstnání získaným podle právních předpisů jiného členského státu“

(2016/C 211/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: Office national de l'emploi (ONEm), M

Žalovaní: M, Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Výrok

- 1) Článek 67 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání členskému státu, aby odmítl sečtení dob zaměstnání nezbytných pro vznik nároku na dávku v nezaměstnanosti určenou k doplnění příjmů ze zaměstnání na částečný úvazek, jestliže výkonu tohoto zaměstnání nepředcházela žádná doba pojištění nebo zaměstnání v tomto členském státě.
- 2) Přezkum druhé položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, která by mohla mít dopad na platnost čl. 67 odst. 3 nařízení č. 1408/71, ve znění aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 592/2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Německo) – Výkon evropských zatýkacích rozkazů vydaných na Pála Aranyosiho (C-404/15), Roberta Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Spojené věci C-404/15 a C-659/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Evropský zatýkací rozkaz – Důvody pro odmítnutí výkonu – Listina základních práv Evropské unie – Článek 4 – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Vězeňské podmínky ve vystavujícím členském státě“

(2016/C 211/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Účastníci původního řízení

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Výrok

Článek 1 odst. 3, článek 5 a čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že má-li vykonávající justiční orgán k dispozici objektivní, spolehlivé, přesné a řádně aktualizované údaje ohledně vězeňských podmínek ve vystavujícím členském státě svědčící o existenci systémových či celoplošných nedostatků nebo nedostatků týkajících se určitých skupin osob nebo určitých vězeňských zařízení, musí konkrétním a přesným způsobem ověřit, zda jsou dány vážné a prokazatelné důvody se domnívat, že osoba, na niž je vydán evropský zatykáací rozkaz za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody, bude v důsledku podmínek, v jakých má být v tomto členském státě vězněna, vystavena v případě svého předání do uvedeného členského státu skutečnému nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny. Za tím účelem musí požádat o poskytnutí doplňujících informací vystavující justiční orgán, který poté, co v případě potřeby požádal o pomoc ústřední orgán nebo některý z ústředních orgánů vystavujícího členského státu ve smyslu článku 7 uvedeného rámcového rozhodnutí, musí tyto informace poskytnout ve lhůtě stanovené v takové žádosti. Vykonávající justiční orgán musí své rozhodnutí o předání dotyčné osoby odložit až do doby, kdy obdrží doplňující informace, které mu umožní existenci takového nebezpečí vyloučit. Nelze-li existenci tohoto nebezpečí vyloučit v přiměřené lhůtě, musí tento orgán rozhodnout, zda je namístě postup předání ukončit.

(¹) Úř. věst. C 320, 28. 9. 2015.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2016 Continental Reifen Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. prosince 2015 ve věci T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Continental Reifen Deutschland GmbH (zástupci: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Compagnie générale des établissements Michelin

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2015 ve věci T-525/14 v plném rozsahu;

— vrátil věc zpět Tribunálu, aby posoudil stupeň inherentní rozlišovací způsobilosti sporných označení, včetně prvků, z nichž jsou tato označení složena, jakož i stupeň podobnosti těchto označení, a

— uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených navrhovatelkou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na porušení unijního práva Tribunálem v tom, že Tribunál svým rozsudkem ze dne 8. prosince 2015 porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 ⁽¹⁾ o ochranné známce Společenství.

Tribunál nesprávně posoudil rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky Společenství

„“, včetně prvků „“ a „“,

z nichž je toto označení složeno, a starší ochranné známky „“. Toto nesprávné posouzení ze strany Tribunálu bylo

nadto založeno na zkreslení skutkových okolností, pokud jde o jazykové znalosti relevantní veřejnosti a její chápání významu jednotlivých prvků sporného označení, jakož i důkazů předložených odpůrkyní jako příloha C.1 a příloha C.4, nyní předložených jako příloha 6.

Tribunál kromě toho neuvedl důvody, proč určité aspekty sporných označení, například jejich obrazové prvky, nebyly zohledněny při posouzení podobnosti označení.

Na základě těchto nesprávných posouzení Tribunál nesprávně rozhodl, že vzhledem k velké podobnosti nebo totožnosti označeného zboží, průměrné podobnosti přihlašované ochranné známky a starší francouzské ochranné známky a běžné inherentní rozlišovací způsobilosti této starší ochranné známky existuje nebezpečí záměny podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polsko) dne 22. února 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

(Věc C-106/16)

(2016/C 211/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 49 a článek 54 Smlouvy o fungování Evropské unie tomu, aby členský stát, ve kterém byla obchodní společnost (společnost s ručením omezeným) založena původně, uplatnil předpisy vnitrostátního práva, které výmaz v obchodním rejstříku podmiňují zrušením společnosti po provedení likvidace, pokud byla společnost znovu založena v jiném členském státě na základě rozhodnutí společníků o pokračování právní subjektivity získané v členském státě založení?

V případě záporné odpovědi:

- 2) Je možné články 49 a 54 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že povinnost společnosti provést likvidaci stanovená vnitrostátním právem zahrnuje ukončení probíhajících obchodů, vymožení pohledávek, splnění závazků a zpeněžení majetku společnosti, uspokojení nebo zajištění věřitelů, předložení finanční zprávy o provedených opatřeních, jakož i určení osoby, která uchovává účetnictví a dokumenty, což jsou úkony prováděné před zánikem společnosti, představuje opatření vhodné, nezbytné a přiměřené k tomu, aby byl chráněn obecný zájem ve formě ochrany věřitelů, menšinových společníků a zaměstnanců odcházející společnosti?
- 3) Musí být články 49 a 54 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že o omezení svobody usazování se jedná tehdy, pokud společnost s cílem přeměnit se na společnost jiného členského státu do něj přemístí své sídlo ve smyslu stanov, aniž by přemístila sídlo svého hlavního podniku, které zůstane ve členském státu původního založení?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 26. února 2016 – Günter Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal**

(Věc C-113/16)

(2016/C 211/30)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Günter Horváth

Žalovaný: Vas Megyei Kormányhivatal

Předběžné otázky

- 1) Dochází v důsledku takové právní úpravy členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zachování poživacích a užívacích práv zřízených k zemědělským pozemkům váže na doložení blízkého příbuzenského vztahu se zřizovatelem takových práv s tím, že když poživatel nebo uživatel nemůže doložit blízký příbuzenský vztah, jeho právo *ex lege* a bez náhrady zaniká, k omezení v rozporu s články 49 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie?
 - 2) Má s ohledem na články 49 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie taková právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zachování poživacích a užívacích práv zřízených k zemědělským pozemkům váže na doložení blízkého příbuzenského vztahu se zřizovatelem takových práv s tím, že když poživatel nebo uživatel nemůže doložit blízký příbuzenský vztah, jeho právo *ex lege* a bez náhrady zaniká, skutečný dopad ve stejné míře na státní příslušníky dotčeného členského státu a na státní příslušníky jiných členských států?
-

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 26. února 2016 – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Věc C-114/16)

(2016/C 211/31)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Odpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Předběžné otázky

Je třeba ustanovení článků 167, 168, 178 a 179 směrnice o DPH⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že daňová správa je povinna uznat při příležitosti daňové kontroly nárok osoby povinné k dani na odpočet v případě, že osoba povinná k dani má k dispozici faktury, jež jsou v souladu s touto směrnicí, a během kontroly žádá, aby jí byl přiznán nárok na odpočet, přestože v daňovém přiznání daň na vstupu této osoby uvedena není?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 1. března 2016 – Túrkevei Tejtermelő Kft. v. Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Věc C-129/16)

(2016/C 211/32)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Žalovaná: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 191 Smlouvy o fungování Evropské unie a ustanovení směrnice 2004/35/ES⁽¹⁾ o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí takové vnitrostátní právní úpravě, která tím, že jde nad rámec zásady „znečišťovatel platí“, umožňuje správnímu orgánu ochrany životního prostředí přičíst odpovědnost k náhradě škody na životním prostředí konkrétně vlastníkově, aniž je předtím po věcné stránce nutné prokázat existenci příčinné souvislosti mezi chováním této osoby (obchodní společnosti) a událostí, která je příčinou znečištění?

- 2) Je-li odpověď na první otázku záporná a v souvislosti se znečištěním ovzduší není nutné nahradit škodu na životním prostředí, lze odůvodnit uložení pokuty v oblasti ochrany kvality ovzduší s poukazem na přísnější právní úpravu členských států podle článku 16 směrnice 2004/35/ES a článku 193 SFEU, nebo ani tato přísnější úprava nemůže být základem pro uložení pokuty výlučně sankční povahy vlastníkov, který za znečištění neodpovídá?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 2004, s. 56; Zvl. vyd. 15/08, s. 357)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajowa Izba Odwoławcza (Polsko) dne 1. března 2016 – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik v. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Věc C-131/16)

(2016/C 211/33)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Krajowa Izba Odwoławcza

Účastníci původního řízení

Žalobci: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Žalovaná: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (¹) vykládat v tom smyslu, že zadavatel může být povinen hospodářské subjekty, které během stanovené lhůty (tedy lhůty k podání nabídek) předložily zadavatelem požadované „údaje nebo doklady“, které potvrzují, že nabízené dodávky, služby či stavební práce splňují zadavatelem definované požadavky (příčemž pojem „údaje nebo doklady“ zahrnuje i vzorky předmětu zakázky), nebo které předložily požadované „údaje nebo doklady“ obsahující chyby, vyzvat k tomu, aby předložily chybějící nebo opravené „údaje nebo doklady“ (vzorky) během stanovené dodatečné lhůty, aniž by stanovil zákaz, podle kterého doplněné „údaje nebo doklady“ (vzorky) nesmějí změnit obsah nabídky?
- 2) Je třeba článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb vykládat v tom smyslu, že si zadavatel smí ponechat kauci hospodářského subjektu, pokud hospodářský subjekt v odpověď na výzvu zadavatele k doplnění nepředložil žádné „údaje nebo doklady“ (vzorky), které potvrzují, že nabízené dodávky, služby či stavební práce splňují zadavatelem definované požadavky, pokud by takové doplnění vedlo ke změně obsahu nabídky nebo hospodářský subjekt nesouhlasil s opravou nabídky zadavatelem, což mělo za následek, že nabídka hospodářského subjektu nemohla být vybrána jako nejvýhodnější nabídka?

- 3) Je třeba čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek vykládat v tom smyslu, že výrazem „určitá zakázka“, o němž se v tomto ustanovení hovoří v pasáži „zájem na získání určité zakázky“, je třeba rozumět „určité řízení provedené k zadání veřejné zakázky“ (zde: zveřejněné oznámením ze dne 3. června 2015), nebo v tom smyslu, že je tím míněn „určitý předmět zakázky“ (zde: služba digitalizace dokumentů z archivu zadavatele), bez ohledu na to, zda v důsledku zohlednění přezkumného řízení bude mít zadavatel povinnost prohlásit probíhající řízení k zadání veřejné zakázky za neplatné a případně zahájit další řízení k zadání veřejné zakázky?

(¹) Úř. věst. L 134, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichts Frankfurt am Main (Německo)
dne 7. března 2016 – Georgsmarienhütte GmbH a další v. Spolková republika Německo**

(Věc C-135/16)

(2016/C 211/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Je rozhodnutí Komise (EU) 2015/1585 ze dne 25. listopadu 2014 o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), (který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie) [oznámeno pod číslem C(2014) 8786] (¹) v rozporu se Smlouvou o fungování Evropské unie, protože Komise kvalifikuje omezení příplatku EEG jako podporu ve smyslu článku 107 SFEU?

(¹) Úř. věst. 2015, L 250, s. 122.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal
(Portugalsko) dne 14. března 2016 – Município de Palmela v. ASAE – Divisão de Gestão de
Contraordenações**

(Věc C-144/16)

(2016/C 211/35)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Účastníci původního řízení

Žalobce: Município de Palmela

Žalovaný: ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

Předběžné otázky

- a) Vzhledem k tomu, že nařízení s mocí zákona č. 379/97 ze dne 27. prosince 1997 schválilo nařízení, kterým se stanoví požadavky na bezpečnost, které je třeba dodržet při umístování, zavádění, koncepci a funkční organizaci prostorů pro hry a odpočinek, odpovídajícího vybavení a nárazových částí;
- b) vzhledem k tomu, že nařízení s mocí zákona č. 119/2009 ze dne 19. května 2009 změnilo nařízení s mocí zákona č. 379/97 ze dne 27. prosince 1997 tím, že změnilo některé technické normy a doplnilo jiné technické normy a ve znění provedených změn znovu vyhlásilo zmíněné nařízení, jehož je součástí;
- c) vzhledem k tomu, že žádný z obou zmíněných vnitrostátních právních předpisů nebyl oznámen Evropské komisi v souvislosti s postupem při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů stanoveným směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽¹⁾ ze dne 22. června 1998, ve znění směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, provedené do vnitrostátního právního řádu nařízením s mocí zákona č. 58/2000 ze dne 18. dubna 2000:
 - 1) musí vnitrostátní soud rozhodnout o úplné nepoužitelnosti vnitrostátního právního předpisu, který zavádí technické normy a který v rozporu s ustanovením směrnice 98/34/ES nebyl oznámen Evropské komisi, nebo musí rozhodnutí o nepoužitelnosti omezit na nové technické předpisy zavedené vnitrostátním právním předpisem, nebo
 - 2) musí být prohlášena úplná nepoužitelnost vnitrostátního právního předpisu, který zavádí technické normy a který v rozporu s ustanovením směrnice 98/34/ES nebyl oznámen Evropské komisi, nebo musí být rozhodnutí o nepoužitelnosti omezeno na nové technické předpisy zavedené vnitrostátním právním předpisem?
 - 3) Jsou nepoužitelné všechny technické normy, které jsou obsaženy ve zmíněném nařízení, nebo pouze technické normy, které byly změněny nebo zavedeny nařízením s mocí zákona č. 119/2009 ze dne 19. května 2009?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vredegerecht te Antwerpen (Belgie) dne 14. března 2016 – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW v. Susan Romy Jozef Kuijpers

(Věc C-147/16)

(2016/C 211/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Vredegerecht te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Žalovaná: Susan Romy Jozef Kuijpers

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní soud, který se zabývá žalobou proti spotřebiteli o plnění smlouvy, pokud je podle vnitrostátního procesního práva (jediný) oprávněn k tomu, aby i bez návrhu zkoumal, zda je návrh v rozporu s kogentními vnitrostátními ustanoveními, stejným způsobem, i bez návrhu – i v případě nedostavení se k soudnímu jednání – oprávněn zkoumat, zda, a určit, že dotčená smlouva spadá do působnosti směrnice Rady [93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993] o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, tak, jak byla provedena do belgického práva?
- 2) Je třeba svobodné vzdělávací zařízení, které spotřebiteli zprostředkovává veřejně financované vzdělávání, v souvislosti se smlouvou o tomto zprostředkování vzdělání za zaplacení studijních poplatků, případně včetně částky na úhradu nákladů, které vynaložilo vzdělávací zařízení, považovat za podnik ve smyslu evropského práva?
- 3) Spadá smlouva mezi spotřebitelem a svobodným, veřejně financovaným vzdělávacím zařízením, která se týká zprostředkování veřejně financovaného vzdělávání tímto zařízením, do působnosti směrnice [Rady] 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, a je třeba svobodné vzdělávací zařízení, které spotřebiteli zprostředkovává veřejně financované vzdělávání, v souvislosti se smlouvou o daném zprostředkování vzdělání považovat za prodávajícího nebo poskytovatele ve smyslu směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. března 2016 – Tigers GmbH proti Hauptzollamt Landshut

(Věc C-156/16)

(2016/C 211/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tigers GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Landshut

Předběžné otázky:

- I. Připouští čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 412/2013⁽¹⁾ ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz keramického stolního a kuchyňského nádobí a náčiní pocházejícího z Čínské lidové republiky, aby pro první uložení konečného antidumpingového cla byla platná obchodní faktura dodána dodatečně, pokud jsou splněny všechny ostatní podmínky nezbytné pro získání individuální sazby antidumpingového cla pro jednotlivé společnosti?
- II. V případě, že bude první předběžná otázka zodpovězena záporně:

Brání článek 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽²⁾ ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000⁽³⁾ ze dne 16. listopadu 2000, tomu, aby celní orgán zamítl v rámci přezkumu vrácení antidumpingového cla s odůvodněním, že deklarant předložil řádnou obchodní fakturu až po celním prohlášení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 311, s. 17).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Španělsko) dne 16. března 2016 – Margarita Isabel Vega González v. Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Věc C-158/16)

(2016/C 211/38)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Margarita Isabel Vega González

Žalovaný: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Předběžné otázky

- 1) Je třeba pojem „pracovní podmínky“, na který odkazuje ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o pracovních poměrech na dobu určitou, vykládat v tom smyslu, že tento pojem zahrnuje právní situaci, která zaměstnanci s pracovním poměrem na dobu určitou, který byl zvolen do zastupitelské politické funkce, umožňuje stejně jako zaměstnanci na dobu neurčitou požadovat a dosáhnout pozastavení jeho služebního vztahu se zaměstnavatelem, které mu umožní vrátit se po uplynutí příslušného poslaneckého mandátu na své pracovní místo?
- 2) Je třeba zásadu zákazu diskriminace, na kterou odkazuje ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o pracovních poměrech na dobu určitou, vykládat v tom smyslu, že brání regionálnímu předpisu, jako je čl. 59 odst. 2 zákona č. 3/1985, jímž se upravuje veřejná služba v asturských správních orgánech, který zcela a absolutně brání uvolnění dočasných úředníků pro výkon zvláštní služby, pokud jsou zvoleni poslanci parlamentu, zatímco kariérním úředníkům je toto právo přiznáno?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1999, L 175, s. 43

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 21. března 2016 – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS v. Van Haren Schoenen BV

(Věc C-163/16)

(2016/C 211/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobci: Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS

Žalovaná: Van Haren Schoenen BV

Předběžná otázka

Je výraz „tvar“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. e) bodu iii) směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ (v německém znění směrnice „Form“, v anglickém znění „shape“ a ve francouzském znění „forme“) omezen na trojrozměrné vlastnosti výrobku, jako jsou jeho obrysy, rozměry nebo objem (s možným trojrozměrným vyjádřením), nebo zahrnuje toto ustanovení i další vlastnosti výrobku (jejichž trojrozměrné vyjádření není možné), jako například barvu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. března 2016 – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer v. Swiss International Air Lines AG

(Věc C-172/16)

(2016/C 211/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer

Žalovaná: Swiss International Air Lines AG

Předběžná otázka

Má být dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě ze dne 21. června 1999 ve znění rozhodnutí č. 2/2010 Smíšeného výboru Společenství-Švýcarsko pro leteckou dopravu ze dne 26. listopadu 2010 vykládána v tom smyslu, že nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ platí v souladu se svým čl. 3 odst. 1 písm. a) i pro cestující v letecké dopravě, kteří plánují přiletět na letiště ve Švýcarsku ze třetí země?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 29. března 2016 – M. H. v. M. H.

(Věc C-173/16)

(2016/C 211/41)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: M. H.

Odpůrkyně: M. H.

Předběžná otázka

Je třeba výraz „okamžik, kdy návrh na zahájení řízení [...] byl podán k soudu“ uvedený v čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení 2201/2003 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se jedná o:

- i) okamžik, kdy soud obdržel návrh na zahájení řízení, i když takovým obdržením není podle vnitrostátního práva samo o sobě bezprostředně zahájeno řízení; nebo
- ii) okamžik, kdy je poté, co soud obdržel návrh na zahájení řízení, podle vnitrostátního práva zahájeno řízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. března 2016 společností Tilly-Sabco proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. ledna 2016 ve věci T-397/13, Tilly-Sabco v. Komise

(Věc C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tilly-Sabco (zástupci: R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 14. ledna 2016 ve věci T-397/13 kromě části týkající se přípustnosti žaloby;
- rozhodnout o sporu přímo podle článku 61 statutu, a zrušit prováděcí nařízení Komise (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso ⁽¹⁾;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení v prvním stupni, jakož i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatelka čtyři důvody.

První žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾, kterého se dopustil Tribunál. Komise neumožnila výboru, aby v rámci stanovených lhůt přezkoumal všechny podstatné skutečnosti, včetně sazeb vývozních náhrad, aby mohla vydat své stanovisko k návrhu nařízení.

Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu čl. 164 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů)⁽²⁾. Žalobkyně uplatňuje zejména argument, že Tribunál kvalifikoval prováděcí nařízení č. 689/2013 neprávem jako „periodický právní nástroj v oblasti zemědělství“.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatku odůvodnění nebo nedostatečného odůvodnění prováděcího nařízení č. 689/2013 a týká se zejména kvalifikace jakožto „standardního nařízení“ a odůvodnění snížení sazby náhrad na „nulovou výši“. Způsob stanovení sazby náhrad kromě toho nepodléhá soudní kontrole. Odůvodnění napadeného rozsudku týkající se postupného snižování sazeb náhrad je rozporuplné.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva nebo zjevně nesprávného právního posouzení, neboť Tribunál řádně neprovedl výklad kritérií čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007. Tribunál totiž u některých kritérií potvrdil svévolné a nikterak neodůvodněné zohlednění referenčního období let 2009 až 2013 Komisí, tedy extrémně dlouhého a relativně dávného období, namísto zohlednění roku 2013, jak ukládají relevantní ustanovení a zejména čl. 164 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1234/2007. Tribunál se rovněž dopustil zjevně nesprávného posouzení tím, že měl zejména za to, že cenový rozdíl vůči brazilské drůbeži nevyžaduje vývozní náhrady, aby bylo dosaženo rovnováhy na unijním trhu pro drůbeží maso, jakož i přirozeného vývoje cen a obchodu. Konečně Tribunál uznal, že se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že před ním uplatňovala odlišné argumenty, než byly argumenty, předložené radě pro správu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 196, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 299, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Řecko) dne 1. dubna 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea v. Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Věc C-184/16)

(2016/C 211/43)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ovidiu-Mihaita Petrea

Žalovaný: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 27 a 32 směrnice 2004/38/ES⁽¹⁾, ve spojení s články 45 SFEU a 49 SFEU a s ohledem na procesní autonomii členských států, jakož i zásady legitimního očekávání a řádné správy, vykládány v tom smyslu, že ukládají – nebo ve smyslu, že umožňují – zrušení osvědčení o registraci jako občana Evropské unie, které bylo státnímu příslušníkovi jiného členského státu vydáno v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení prezidenta republiky č. 106/2007, a přijetí vůči této osobě rozhodnutí o navrácení z území hostitelského státu, když tento státní příslušník, ačkoli byl zapsán na vnitrostátní seznam nežádoucích cizinců na základě rozhodnutí o zákazu vstupu z důvodů veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, znovu vstoupil na území dotčeného členského státu a zahájil tam podnikatelskou činnost, aniž požádal o zrušení zákazu vstupu v souladu s postupem podle článku 32 směrnice 2004/38, a to při zohlednění skutečnosti, že uvedené rozhodnutí (zákaz vstupu) je považováno za samostatný důvod veřejného pořádku, který odůvodňuje zrušení osvědčení o registraci státního příslušníka členského státu?

- 2) Lze v případě kladné odpovědi na předchozí otázku nahlížet na tento případ jako na neoprávněný pobyt občana Evropské unie na území hostitelského členského státu, takže je možné, aby příslušný orgán přijal na základě čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/115/ES⁽²⁾ rozhodnutí o navrácení z důvodu zrušení osvědčení o registraci jako občana Unie, a to i přesto, že osvědčení o registraci nepředstavuje podle všeobecně přijímaného názoru titul k oprávněnému pobytu ve státě, a přesto, že se směrnice 2008/115 vztahuje *ratione personae* pouze na státní příslušníky třetích zemí?
- 3) V případě záporné odpovědi na tutéž otázku, mohou být zrušení osvědčení o registraci státního příslušníka jiného členského státu z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, tj. osvědčení, které nepředstavuje titul k oprávněnému pobytu ve státě, a přijetí rozhodnutí o navrácení vůči tomuto státnímu příslušníkovi – o kterých příslušné vnitrostátní orgány rozhodly současně v rámci výkonu procesní autonomie hostitelského členského státu – považována podle správného právního výkladu za jediný správní akt správního vyhoštění na základě článků 27 a 28 směrnice 2004/38 podléhající soudnímu přezkumu za podmínek stanovených těmito ustanoveními, které stanoví případně jediný způsob správního vyhoštění občanů EU z území hostitelského členského státu?
- 4) Jak v případě kladné, tak v případě záporné odpovědi na první a druhou otázku, je v rozporu se zásadou efektivity taková praxe vnitrostátních soudů, která správním orgánům, a v důsledku toho i dotčeným příslušným soudům, zakazuje, aby v souvislosti se zrušením osvědčení o registraci jako občana Evropské unie nebo přijetím rozhodnutí o vyhoštění z území hostitelského členského státu z důvodu, že se na státního příslušníka jiného členského státu vztahuje rozhodnutí o zákazu vstupu na území dotčeného (prvního) členského státu, ověřily, zda při přijímání rozhodnutí o zákazu vstupu byly dodrženy procesní záruky zakotvené v člancích 30 a 31 směrnice 2004/38?
- 5) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, vyplývá z článku 32 směrnice 2004/38 příslušným správním orgánům členského státu povinnost oznámit v každém případě dotčenému státnímu příslušníkovi jiného členského státu rozhodnutí o vyhoštění v jazyce, kterému rozumí, aby mohl účinně vykonat procesní práva, která mu vyplývají z výše uvedených ustanovení směrnice, a to i v případě, kdy tento státní příslušník o to nepožádal?

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, (Úř. věst. L 158, 30. 4 2004, s. 77).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24. 12. 2008, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 4. dubna 2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten

(Věc C-189/16)

(2016/C 211/44)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Odpůrce: Pensionsmyndigheten

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení čl. 47 odst. 1 písm. d) nařízení č. 1408/71⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že při výpočtu švédského minimálního důchodu lze dobám pojištění získaným v jiném členském státě přiřadit důchodovou hodnotu odpovídající průměrné hodnotě pro doby získané ve Švédsku, pokud příslušný orgán provádí poměrný výpočet podle čl. 46 odst. 2 uvedeného nařízení?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, může příslušný orgán při výpočtu nároku na minimální důchod přihlížet k důchodu, který pojištěná osoba pobírá v jiném členském státě, aniž by to bylo v rozporu s ustanoveními nařízení č. 1408/71?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 7. dubna 2016 –
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan v. Svensk Handel AB**

(Věc C-194/16)

(2016/C 211/45)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Odpůrkyně: Svensk Handel AB

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (¹) ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že osoba, jejíž práva měla být porušena zveřejněním nesprávných informací o této osobě na internetu a neprovedením odstranění komentářů týkajících se této osoby, může u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné informace zveřejněné na internetu, podat v souvislosti se škodou, která v daném členském státě vznikla, žalobu na opravení nesprávných informací a na odstranění komentářů porušujících její práva?
- 2) Musí být čl. 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že právnická osoba, jejíž práva měla být porušena zveřejněním nesprávných informací o této osobě na internetu a neprovedením odstranění komentářů týkajících se této osoby, může nároky na opravení informací, povinnost odstranit komentáře a náhradu hmotné škody, která vznikla zveřejněním nesprávných informací na internetu, pokud jde o celkovou škodu, která jí vznikla, uplatnit u soudů toho státu, v němž se nachází centrum jejich zájmů?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: musí být čl. 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že
- je nutno vycházet z toho, že centrum zájmů právnické osoby a tedy místo, kde jí vznikla škoda, je v tom členském státě, v němž se nachází její sídlo, nebo
 - je nutno při určení centra zájmů právnické osoby a tedy místa, kde jí vznikla škoda, zohlednit všechny okolnosti, například sídlo a provozovnu této právnické osoby, sídlo jejich zákazníků a způsob, jakým uzavírá obchody?

(¹) Úř. věst. L 351, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 11. dubna 2016 – État belge v. Max-Manuel Nianga

(Věc C-199/16)

(2016/C 211/46)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: État belge

Žalovaný: Max-Manuel Nianga

Předběžná otázka

Musí být článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí⁽¹⁾ ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a s přihlédnutím k právu být vyslechnut v každém řízení, které je nedílnou součástí dodržování práva na obhajobu, obecné zásady unijního práva, které se uplatní v rámci uvedené směrnice, vykládán tak, že vnitrostátnímu orgánu ukládá povinnost zohlednit nejvlastnější zájem dítěte, rodinný život a zdravotní stav dotčeného státního příslušníka třetí země při přijímání rozhodnutí o navracení uvedeného v čl. 3 bodě 4 a čl. 6 odst. 1 směrnice, nebo při vyhoštění ve smyslu čl. 3 bodu 5 a článku 8 téže směrnice?

⁽¹⁾ Úřed. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 12. dubna 2016 – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA v. ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA a další

(Věc C-200/16)

(2016/C 211/47)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Odpůrci: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa

Předběžné otázky

- 1) Představuje situace popsaná v projednávané věci převod podniku nebo závodu tím, že došlo k převodu podniku společnosti ICTS na podnik společnosti Securitas na základě konání veřejného zadávacího řízení, v němž byla společnost Securitas, vybrané v tomto zadávacím řízení, přidělena zakázka na poskytování služeb ostrahy a zabezpečení v přístavu Ponta Delgada na ostrově São Miguel (Azory), a představuje převod hospodářské jednotky podle ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001?
- 2) Představuje situace popsaná v projednávané věci pouhou navazující výměnou konkurenčních podniků na základě přidělení zakázky na poskytování služeb podniku vybranému ve veřejném zadávacím řízení, takže nespadá pod pojem převodu podniku nebo závodu pro účely uvedené směrnice?
- 3) Je ustanovení 13 odst. 2 zmíněné kolektivní smlouvy, uzavřené mezi AES [Associação de Empresas de Segurança Privada], AESIRF [Associação Nacional das Empresas de Segurança] a STAD [Sindicato dos Trabalhadores dos Serviços de Portaria, Vigilância, Limpeza Domésticas e Atividades Diversas] a dalšími odborovými svazy, jelikož stanoví, že „pod pojem převodu podniku nebo závodu nespadá ztráta klienta u jednoho subjektu přidělením služby jinému subjektu“, v rozporu s unijním právem týkajícím se definice převodu podniku nebo závodu vyplývající ze směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98).

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2016 Dirkem Andresem (insolvenčním správcem majetku společnosti Heitkamp BauHolding GmbH), který do řízení vstoupil namísto společnosti Heitkamp BauHolding GmbH, proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. února 2016 ve věci T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH v. Evropská komise

(Věc C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Dirk Andres (insolvenční správce majetku společnosti Heitkamp BauHolding GmbH) (zástupci: W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Spolková republika Německo

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 4. února 2014 ve věci T-287/11v rozsahu, v němž se výrok týká zamítnutí žaloby (body 2 a 3 výroku) a vyhovět prvostupňovému návrhu domáhajícímu se zrušení rozhodnutí 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systému převodu daňových ztrát; klauzule o restrukturalizaci (Sanierungsklausel)“⁽¹⁾;
- podpůrně zrušit rozsudek Tribunálu uvedený v bodě 1 v rozsahu, v němž se výrok týká zamítnutí žaloby (body 2 a 3 výroku) a vrátit věc Tribunálu;
- uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel následující důvody:

Navrhovatel se zaprvé dovolává procesní vady. Tribunál neodůvodnil své závěry ohledně určení referenčního rámce, selektivity opatření a jeho odůvodnění, případně je odůvodnil pouze rozporuplně, přičemž nezohlednil tvrzení navrhovatele, a tím porušil jeho právo být vyslechnut.

Navrhovatel kromě toho tvrdí, že došlo k porušení článku 107 SFEU, přičemž uvádí tři důvody kasačního opravného prostředku:

Tribunál zaprvé určil nesprávný referenční rámec, a to tím, že kvůli smísení první a druhé části testu selektivnosti nesprávně považoval pravidlo o vyloučení převedení ztráty podle § 8c odst. 1 KStG za obecné pravidlo a zachování ztrát podle klauzule o restrukturalizaci podle § 8c odst. 1a KStG považoval za výjimku z uvedeného pravidla. Tribunál přitom nezohlednil skutečnost, že klauzule o restrukturalizaci je součástí obecnějšího daňového pravidla o převodu ztrát podle § 10d EStG, které vychází z ústavního práva.

Tribunál zadruhé nesprávně považoval „klauzuli o restrukturalizaci; systém převodu ztrát“ za selektivní. Tribunál nezohlednil, že klauzule o restrukturalizaci právě že nevymezuje žádnou osobní působnost, naopak mohou jí využít všechny podniky bez ohledu na jejich povahu a předmět. Systém převodu daňových ztrát je použitelný pro všechny podniky, které se dostaly do hospodářských potíží. V této souvislosti Tribunál rovněž nezohlednil skutečnost, že se podniky v potížích a zdravé podniky s ohledem na hlavní cíl úpravy ztrát, tj. vyloučení možnosti zneužití ztrát, nenacházejí ve fakticky stejné a právně srovnatelné situaci. V případě „klauzule o restrukturalizaci; systému převodu ztrát“ je zneužívající využití ztrát z důvodu tohoto typizovaného oprávnění ze strany normotvůrce vyloučeno.

Zatřetí měl Tribunál neoprávněně za to, že „klauzule o restrukturalizaci; systém převodu“ není řádně odůvodněna. Navrhovatel tvrdí, že účelem klauzule o restrukturalizaci není poskytnout podporu podnikům v potížích, ale zajistit, aby zdanění těchto podniků bylo v souladu se zásadou schopnosti daňové úhrady, což je základní cíl německého daňového práva. Účelem zachování ztráty je zejména to, aby tzv. „fiktivní zisky“, které vznikají zřeknutím se úvěrových pohledávek, byly v konečném důsledku prostřednictvím započtení se ztrátami osvobozeny od daně.

(¹) Úř. věst. L 235, s. 26.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2016 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. února 2016 ve věci T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH v. Evropská komise

(Věc C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, Bevollmächtigte)

Další účastnice řízení: Heitkamp BauHolding GmbH a Evropská komise

Návrhová žádání

— zrušit rozsudek vydaný dne 4. února 2016 Tribunálem Evropské unie ve věci T-287/11 v rozsahu, v němž zamítá žalobu jako neopodstatněnou,

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 26. ledna 2011, C(2011)275 final, v řízení o státní podpoře poskytnuté Německem C 7/10 na základě restrukturalizačního ustanovení zákona o dani z příjmů právnických osob („KStG, Sanierungsklausel“) podle čl. 61 odst. 1 statutu Soudního dvora,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje jeden důvod.

Došlo k porušení čl. 107 odst. 1 SFEU. Tribunál nepřihlédl k tomu, že § 8c odst. 1a KStG, tzv. „restrukturalizační ustanovení“, nemá selektivní povahu:

- „Restrukturalizační ustanovení“ není *a priori* selektivní, jelikož nepředstavuje žádnou odchylku od relevantního referenčního systému a je všeobecným opatřením, z něhož mohou těžit všechny podniky na území členského státu.
- „Restrukturalizační ustanovení“ je odůvodněno rovněž povahou a systematikou daňového systému. Spočívá zaprvé na zásadě zdanění podle platební schopnosti, zadruhé na boji proti zneužívání, tzn. brání mechanismům pro předcházení daňové povinnosti, a zatřetí na objektivních rozdílech mezi „škodlivým“ nabytím účasti a nabytím účasti za účelem restrukturalizace.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2016 Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)
proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 9. února 2016 ve věci T-639/14, Dimosia
Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) v. Komise**

(Věc C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI) (zástupci: Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efstathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadené usnesení;
- nařídít vrácení věci Tribunálu, aby rozhodl o návrhových žádáních navrhovatelky směřujících ke zrušení napadeného aktu ze dne 12. června 2014;
- uložit odpůrkyni náhradu všech nákladů řízení, a sice jak nákladů v prvním stupni řízení tak nákladů v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadené usnesení je stiženo nesprávným právním posouzením ve významném rozsahu a musí být zrušeno z následujících důvodů:

1. zjevně nesprávné právní posouzení a nedostatek odůvodnění, pokud jde o závěr, že se věc T-639/14 stala bezpředmětnou, jelikož tento závěr je založen na domnělém „nahrazení“ napadeného aktu aktem Komise ze dne 25. března 2015;

2. porušení zásad řádné správy, právní jistoty a účinné soudní ochrany tím, že bylo rozhodnuto, že akt ze dne 25. března 2015 nahradil napadený akt;
 3. zjevně nesprávné právní posouzení, pokud jde o výklad a použití zásady legality aktů orgánů Evropské unie;
 4. zkreslení skutkového stavu a porušení práva být vyslechnut, pokud jde o závěr, že odůvodnění napadeného aktu „nikterak neodkazuje na státní povahu případné podpory ve formě rozhodčího nálezu“ a zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o závěr, že právní vady v napadeném aktu, které uplatňuje společnost DEI „budou nutně předmětem posouzení ve (...) věci T-352/15“;
 5. zkreslení odůvodnění společnosti DEI týkajícího se kritérií, na jejichž základě mělo být rozhodnuto o tom, zda bude v této věci vydáno rozhodnutí, či nikoli, pokud jde o stížnost z roku 2012, a zjevně nesprávné právní posouzení, pokud jde o závěr, že stížnost z roku 2012 byla „implicitně“ zamítnuta aktem Komise ze dne 25. března 2015; a
 6. nesprávné právní posouzení a zjevně nesprávné posouzení v tom, že bylo rozhodnuto, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. dubna 2016 – Strack v. Komise

(Věc T-221/08) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se vyšetřovacího spisu OLAF – Žaloba na neplatnost – Implicitní a explicitní odmítnutí přístupu – Výjimka z důvodu ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Výjimka z důvodu ochrany obchodních zájmů třetí osoby – Výjimka z důvodu ochrany rozhodovacího procesu – Povinnost odůvodnění – Mimosmluvní odpovědnost“

(2016/C 211/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín, Německo) (zástupci: H. Tettenborn a N. Lödler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Costa de Oliveira a B. Eggers, poté B. Eggers a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení všech implicitních a explicitních rozhodnutí Komise přijatých po podání prvních žádostí o přístup k dokumentům, které předložil G. Strack dne 18. a 19. ledna 2008, a jednak návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

- 1) Není již třeba rozhodnout o legalitě implicitních rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentům vydaným v rámci žádostí o přístup podaných G. Strackem.
- 2) Není již třeba rozhodnout o legalitě explicitních rozhodnutí o částečném nebo úplném odepření přístupu k dokumentům přijatým Komisí Evropských společenství a Úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) v rámci potvrzujících žádostí G. Stracka o přístup k dokumentům ze dne 22. února a 21. dubna 2008, neboť uvedené dokumenty neexistují nebo již nejsou dostupné, uvedené dokumenty či jejich části byly zveřejněny, nebo G. Strack uznal legalitu rozhodnutí o odepření přístupu.
- 3) Rozhodnutí OLAF ze dne 30. dubna 2010 se zrušuje v rozsahu, v němž:
 - byl odepřen přístup k dokumentům označeným poznámkou „PD“;
 - bylo zakryto jméno G. Stracka v dokumentech označených poznámkou „PA“;
 - byly dokumenty ze seznamu OLAF ze dne 30. dubna 2010 vynechány nebo nebyly předány G. Strackovi pouze proto, že byl jejich autorem, že je obdržel na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, nebo na jiném základě, aniž byly zveřejněny, nebo proto, že byly vyloučeny z žádosti o přístup v rozsahu, v němž se týkaly komunikace mezi OLAF a Evropským veřejným ochráncem práv nebo mezi OLAF a G. Strackem, a týkaly se posledně uvedeného, ač nebyly součástí dotčeného vyšetřovacího spisu.

- 4) Rozhodnutí OLAF ze dne 7. července 2010 se zrušuje v rozsahu, v němž:
- byl odepřen přístup k dokumentu č. 266 na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise;
 - byl odmítnut přístup k dokumentu č. 268 s výjimkou informací, k nimž mohl G. Strack mít přístup na základě nařízení č. 1049/2001 v rámci předání jiných dokumentů;
 - jméno G. Stracka bylo v průvodkách připojených k uvedenému rozhodnutí zakryto.
- 5) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 6) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených G. Strackem.
- 7) Guido Strack ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – European Dynamics Luxembourg a další v. EUIPO

(Věc T-556/11) (¹)

„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Vývoj softwaru a servisních služeb – Odmítnutí nabídky uchazeče – Zařazení uchazeče v rámci kaskádového řízení – Důvody vyloučení – Sřet zájmů – Rovné zacházení – Povinnost řádné péče – Kritéria pro zadání – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění – Mimosmluvní odpovědnost – Ztráta příležitosti“

(2016/C 211/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Lucembursko), European Dynamics Belgium SA (Brusel, Belgie), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: původně N. Korogiannakis, M. Dermitzakis a N. Theologou, poté I. Ampazis a nakonec M. Sfyri, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro duševní vlastnictví Evropské unie (EUIPO) (zástupci: původně N. Bambara a M. Paolacci, poté N. Bambara, zmocněnci, ve spolupráci s P. Wytinckem a B. Hoorelbekem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí EUIPO, oznámené dopisem ze dne 11. srpna 2011 a přijaté v rámci zadávacího řízení AO/029/10 nazvaného „Vývoj softwaru a servisních služeb“, kterým byla odmítnuta nabídka European Dynamics Luxembourg SA, a další související rozhodnutí EUIPO přijatá v rámci téhož řízení, včetně rozhodnutí, jimiž byly zadány zakázky jiným uchazečům a dále návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) oznámené dopisem ze dne 11. srpna 2011 a přijaté v rámci zadávacího řízení AO/029/10 nazvaného „Vývoj softwaru a servisních služeb“, kterým byla odmítnuta nabídka European Dynamics Luxembourg SA, a další související rozhodnutí EUIPO přijatá v rámci téhož řízení, včetně rozhodnutí, jimiž byly zadány zakázky třem jiným uchazečům, jako úspěšným uchazečům zařazeným na první až třetí místo v rámci kaskádového řízení, se zrušují.

- 2) EUIPO je povinen nahradit škodu, která vznikla European Dynamics Luxembourg z titulu ztráty příležitosti uzavřít rámcovou smlouvu jakožto přinejmenším třetí smluvní strana v rámci kaskádového řízení.
- 3) Účastníci řízení oznámí Tribunálu ve lhůtě tří měsíců od data vyhlášení rozsudku vyčíslenou částku náhrady škody stanovenou vzájemnou dohodou.
- 4) V případě neuzavření takové dohody účastníci řízení zašlou Tribunálu v téže lhůtě své vyčíslené návrhy.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 6, 7. 1. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Pappalardo a další v. Komise

(Věc T-316/13) (¹)

„Mimosmluvní odpovědnost – Rybolov – Zachování rybolovných zdrojů – Obnova populace tuňáka obecného – Nouzová opatření zakazující lov pomocí košelkových nevodů – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“

(2016/C 211/53)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobci: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Itálie), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catane, Itálie), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Itálie), a Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (zástupci: V. Cannizzaro a L. Caroli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody, znějící na náhradu škody údajně utrpěné žalobci v důsledku přijetí nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008, o zavedení nouzových opatření pro pravidla lovící košelkovými nevodů tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři (Úř. věst. L 155, s. 9).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Salvatoru Aniellovi Pappalardovi a společnostem Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC a Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – ANKO v. Komise(Věc T-154/14) ⁽¹⁾**„Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Projekty Perform a Oasis – Způsobitelné náklady – Vrácení vyplacených částek – Protinávrh – Úroky z prodlení“**

(2016/C 211/54)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atény, Řecko) (zástupci: V. Christianos, S. Paliou a A. Skoulikis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a P. Arenas, zmocněnci, ve spolupráci s O. Lytrou, advokátem)

Předmět věci

Návrhy na základě článku 272 SFEU, které na jedné straně zní zaprvé na určení, že žádosti Komise o vrácení dotací, které byly vyplaceny žalobkyni v rámci plnění dohody č. 215754 nazvané „Architektura otevřená pro dostupné služby, integraci a normalizaci“ a dohody č. 215952 nazvané „Komplexní multiparametrický systém pro efektivní a kontinuální hodnocení a sledování pohybové schopnosti v případech Parkinsonovy choroby a jiných neurodegenerativních onemocnění“, uzavřených na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013), jsou neopodstatněné, a zadruhé na to, aby Komisi byla uložena povinnost vyplatit na základě těchto dohod zůstatků nevyplacených dotací, jakož i na straně druhé na to, aby byla žalobkyni na základě protinávrhu uložena povinnost vrátit dotace, které byly podle těchto dohod neoprávněně vyplaceny.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se zamítá.
- 2) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá, aby Evropské komisi uhradila částku 650 625,37 eur, která odpovídá vrácení finančních příspěvků, které obdržela na základě dohody č. 215754 nazvané „Architektura otevřená pro dostupné služby, integraci a normalizaci“ a dohody č. 215952 nazvané „Komplexní multiparametrický systém pro efektivní a kontinuální hodnocení a sledování pohybové schopnosti v případech Parkinsonovy choroby a jiných neurodegenerativních onemocnění“, uzavřených na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013), zvýšenou o úroky z prodlení ode dne 3. května 2014 s úrokovou sazbou 3,75 %.
- 3) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – ANKO v. Komise(Věc T-155/14) ⁽¹⁾**„Rozhodčí doložka – Grantové dohody uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002 až 2006) – Projekty Persona a Terregov – Uznatelné výdaje – Vrácení vyplacených částek – Vzájemná žaloba – Úroky z prodlení“**

(2016/C 211/55)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Atény, Řecko) (zástupci: V. Christianos, S. Paliou a A. Skoulikis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a P. Arenas, zmocněnci, ve spolupráci s O. Lytra, advokátkou)

Předmět věci

Návrhy podané na základě článku 272 SFEU, směřující jednak zaprvé k prohlášení žádosti Komise o vrácení dotací vyplacených žalobkyni v rámci plnění dohod č. 045459, „Percepční prostory podporující nezávislé stárnutí“, a č. 507749, „Vliv elektronické veřejné správy na služby územních orgánů státní správy“, uzavřených v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002 až 2006), za neopodstatněné, a zadruhé k uložení Komisi povinnosti vyplatit zůstatek dotací, jenž nebyl vyplacen v rámci první z těchto dohod, a jednak k uložení povinnosti žalobkyni v rámci vzájemné žaloby k vrácení bezdůvodně vyplacených dotací v rámci uvedených dohod

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba podaná společností ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se zamítá.
- 2) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá zaplatit Evropské komisi částku 606 570,61 eura, odpovídající vrácení finančních příspěvků, která tato společnost obdržela v rámci dohod č. 045459, „Percepční prostory podporující nezávislé stárnutí“, a č. 507749, „Vliv elektronické veřejné správy na služby územních orgánů státní správy“, uzavřených v rámci v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002 až 2006), spolu s úroky z prodlení ode dne 3. května 2014, s úrokovou sazbou ve výši 3,75 %.
- 3) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Zehnder Group International v. EUIPO – Stiebel Eltron (comfotherm)

(Věc T-267/14) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie comfotherm – Starší národní slovní ochranná známka KOMFOTHERM – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 – Nebezpečí záměny – Podobnost výrobků – Relevantní veřejnost – Vzájemná závislost kritérií“

(2016/C 211/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zehnder Group International AG (Gränichen, Švýcarsko) (zástupce: J. Krenz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté S. Hanne, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Německo) (zástupci: J. Eberhardt, H. Förster a Y. Holderied, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. února 2014 (věc R 1318/2013-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Stiebel Eltron GmbH & Co. KG a Zehnder Group International AG.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Zehnder Group International AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Österreichische Post v. Komise

(Věc T-463/14) (¹)

„Směrnice 2004/17/ES – Postupy při zadávání zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb – Prováděcí rozhodnutí o vynětí některých služeb v poštovním odvětví v Rakousku z použití směrnice 2004/17 – Článek 30 směrnice 2004/17 – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“

(2016/C 211/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Österreichische Post AG (Vídeň, Rakousko) (zástupci: H. Schatzmann, J. Bleckmann a M. Oder, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Tokár a C. Vollrath, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2014/184/EU ze dne 2. dubna 2014 o vynětí některých služeb v poštovním odvětví v Rakousku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 101, s. 4), v rozsahu, v němž se tato směrnice i nadále vztahuje na zadávání zakázek na některé poštovní služby v Rakousku

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/184/EU ze dne 2. dubna 2014 o vynětí některých služeb v poštovním odvětví v Rakousku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb se zrušuje v rozsahu, v němž uvádí, že se tato směrnice i nadále vztahuje na trh poštovních služeb týkajících se doručování adresných mezinárodních listovních zásilek mezi zákazníky z řad podniků a mezi podniky a soukromými zákazníky v Rakousku.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Společnost Österreichische Post AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí osm desetin nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 4) Komise ponese dvě desetiny vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Fon Wireless v. EUIPO – Henniger (Neofon)(Věc T-777/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Neofon – Starší národní slovní ochranná známka FON – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2016/C 211/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fon Wireless Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: J. B. Devaureix a L. Montoya Terán, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Andreas Henniger (Starnberg, Německo) (zástupkyně: T. von Groll Schacht, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. září 2014 (věc R 2519/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Fon Wireless Ltd a Andreasem Hennigerem.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. září 2014 (věc R 2519/2013-4) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Fon Wireless Ltd.
3. Andreas Henniger ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Gervais Danone v. EUIPO – Mahou (B'lue)(Věc T-803/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie B'lue – Starší slovní ochranná známka Evropské unie BLU DE SAN MIGUEL – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2016/C 211/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gervais Danone (Paříž, Francie) (zástupce: A. Lakits Josse, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: M. Rajh, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Mahou, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: A. Gómez López, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. září 2014 (věc R 1382/2013-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA a Compagnie Gervais Danone.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Compagnie Gervais Danone se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 34, 2. 2. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. dubna 2016 – Franmax v. EUIPO – Ehrmann (Dino)

(Věc T-21/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské Dino – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující dinosaura – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 211/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Franmax UAB (Vilnius, Litva) (zástupce: E. Saukalas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: J. Crespo Carrillo, zmocněnec, ve spolupráci s B. Uriarte Valiente, advokát)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu (Oberschöneck, Německo) (zástupce: A. Gaul, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. října 2014 (věc R 2012/2013-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu a Franmax UAB.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Franmax UAB se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 107, 30. 3. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Sharif University of Technology v. Rada(Věc T-52/15) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní – Zmrazení finančních prostředků – Podpora íránské vlády – Výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu – Právo na vlastnictví – Proporcionalita – Zneužití pravomoci – Návrh na náhradu újmy“

(2016/C 211/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sharif University of Technology (Teherán, Írán) (zástupce: M. Happold, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a M. Bishop, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP ze dne 7. listopadu 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 19), v rozsahu, v němž byl zapsán název žalobkyně na seznam v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), a návrh na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 ze dne 7. listopadu 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 3), v rozsahu, v němž byl zapsán název žalobkyně na seznam v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), a dále návrh na náhradu újmy.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Sharif University of Technology ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – Jäähiekon SM-liiga v. EUIPO (Liiga)(Věc T-54/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Liiga – Absolutní důvody pro zamítnutí – Popisný charakter – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 211/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jäähiekon SM-liiga Oy (Helsinky, Finsko) (zástupce: L. Laaksonen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Schifko a E. Śliwińska, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2014 (věc R 576/2014-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení Liiga jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Jääkiekon SM-liiga Oy se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 107, 30.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2016 – Niagara Bottling v. EUIPO (NIAGARA)

(Věc T-89/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka NIAGARA – Absolutní důvody pro zamítnutí – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 211/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Niagara Bottling LLC (Ontario, Spojené státy) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Jakab, A. Schifko a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. prosince 2014 (věc R 784/2014-5), týkajícímu se mezinárodního zápisu slovní ochranné známky NIAGARA s vyznačením Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Niagara Bottling LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 13. 4. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2016 – L'Oréal v. EUIPO – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)(Věc T-144/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA – Starší slovní ochranná známka Evropské unie IDEALINA – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 211/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupce: J. Sena Mioludo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Lukošūtė, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugalsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. ledna 2015 (věc R 1097/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos a společností L'Oréal

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost L'Oréal, SA, ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. dubna 2016 – Inclusion Alliance for Europe v. Komise(Věc T-539/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) – Projekty MARE, Senior a ECRN – Vymáhání části vyplacené finanční podpory – Vykonatelné rozhodnutí – Povaha uplatňovaných žalobních důvodů – Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2016/C 211/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: S. Famiani, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Di Paolo a F. Moro, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Gullem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 4693 final ze dne 17. července 2013, o vymáhání částky 212 411,89 eura, spolu s úroky, již žalobkyně dluží v rámci projektů MARE, Senior a ECRN

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Inclusion Alliance for Europe GEIE se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Žaloba podaná dne 18. února 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena and Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)

(Věc T-83/16)

(2016/C 211/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Itálie), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Miláno, Itálie) (zástupci: L. Trevisan a D. Contini, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: ING-DIBa AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelky sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „WIDIBA“ – Přihláška č. 12 192 308

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2015 ve spojených věcech R 112/2015-2 a R 190/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá žádost *restitutio in integrum* a vrátil věc odvolacímu senátu;
- pokud by Tribunál musel zamítnout výše uvedené návrhové žádání, žalobkyně navrhuje, aby zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odvolací senát potvrdil rozhodnutí, kterým námitkové oddělení zamítlo přihlášku ochranné známky č. 12 192 308 pro některé výrobky a služby a prohlásil, že přihláška ochranné známky Evropské unie může být přijata, pokud jde o tyto výrobky a služby, nebo podpůrně vrátil věc EUIPO, aby tento přijal následná opatření;
- v každém případě zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo odvolání ING-DIBa týkajícího se kreditních karet a prohlásil, že přihláška ochranné známky Evropské unie č. 12 192 308 může být přijata pro tyto výrobky, nebo podpůrně vrátil věc EUIPO, aby tento přijal následná opatření;
- v každém případě uložil EUIPO, aby nesl vlastní náklady řízení a nahradil náklady vynaložené Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA v tomto řízení a v řízení před EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 81 odst. 1 a článku 60 nařízení č. 207/;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. února 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba v. EUIPO – ING-DIBa (widiba)**(Věc T-84/16)**

(2016/C 211/67)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Itálie), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milán, Itálie) (zástupci: L. Trevisan a D. Contini, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: ING-DIBa AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelky sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „widiba“ – Příhláška č. 12 192 415

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2015 ve spojených věcech R 113/2015-2 a R 174/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá žádost *restitutio in integrum* a vrátil věc odvolacímu senátu;
- pokud by Tribunál musel zamítnout výše uvedené návrhové žádání, žalobkyně navrhuje, aby zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odvolací senát potvrdil rozhodnutí, kterým námitkové oddělení zamítlo přihlášku ochranné známky č. 12 192 415 pro některé výrobky a služby a prohlásil, že přihláška ochranné známky Evropské unie může být přijata, pokud jde o tyto výrobky a služby, nebo podpůrně vrátil věc EUIPO, aby tento přijal následná opatření;
- v každém případě zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo odvolání ING-DIBa týkajícího se kreditních karet a prohlásil, že přihláška ochranné známky Evropské unie č. 12 192 415 může být přijata pro tyto výrobky, nebo podpůrně vrátil věc EUIPO, aby tento přijal následná opatření;
- v každém případě uložil EUIPO, aby nesl vlastní náklady řízení a nahradil náklady vynaložené Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA v tomto řízení a v řízení před EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 81 odst. 1 a článku 60 nařízení č. 207/2009;

- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. března 2016 – Sandvik Intellectual Property v. EUIPO – Unipapel (ADVEON)**(Věc T-115/16)**

(2016/C 211/68)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sandvik Intellectual Property AB (Sandviken, Švédsko) (zástupce: S. Maaßen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie, pokud jde o slovo ve standardním písmu „ADVEON“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 164 374

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. ledna 2016 ve věci R 738/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,

- změnil napadené rozhodnutí tak, aby námitky byly zamítnuty a mezinárodní zápis IR 1164374 s vyznačením Evropské unie byl povolen,

- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, nebo

- uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení,
- přerušil řízení, dokud Soudní dvůr Evropské unie nevydá rozhodnutí v rámci řízení o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Högsta domstolen (Švédsko) dne 7. prosince 2015 ve věci Länsförsäkringar AB v. A/S Matek (věc C-654/15).

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2016 – Dröge a další v. Komise

(Věc T-142/16)

(2016/C 211/69)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Katharina Dröge (Berlín, Německo), Britta Haßelmann (Berlín) a Anton Hofreiter (Berlín) (zástupce: profesor W. Cremer)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil nezveřejněný, ústně vyjádřený projev vůle směřující k uzavření dohody závazné pro smluvní strany, Evropskou unii a Spojené státy americké, pokud jde o podmínky přístupu k dokumentům z jednání týkajícího se transatlantického obchodního a investičního partnerství (dále jen „dokumenty TTIP“) v rozsahu, v němž je poslancům parlamentů členských států přísně zakázáno, aby byli doprovázeni spolupracovníky (kteří prošli bezpečnostní kontrolou), a to včetně spolupracovníků politické skupiny, při studiu dokumentů ve studovně TTIP, která byla zřízena za tímto účelem (pokud jde o režim přístupu viz příloha III dokumentu Rady č. 14029/15), a podpůrně prohlásit tento projev za odporující unijnímu právu;
- zrušil předchozí rozhodnutí žalované, které zjevně nebylo zveřejněno (vyjádřeno ústně) ohledně výše uvedeného projevu vůle týkajícího se souhlasu s dohodou (dále jen „rozhodnutí o souhlasu“), v rozsahu, v němž je podle tohoto rozhodnutí přísně zakázáno, aby členové parlamentů členských států byli doprovázeni spolupracovníky (kteří prošli bezpečnostní kontrolou), a to včetně spolupracovníků politické skupiny, při studiu dokumentů ve studovně TTIP, která byla zřízena za tímto účelem;
- zrušil (ústní) rozhodnutí žalované související se sjednáním nezávazné smlouvy nebo politické dohody se Spojenými státy americkými ohledně režimu přístupu k TTIP a definující tento režim jako závazný podle unijního práva v rozsahu, v němž je přísně zakázáno, aby poslanci parlamentů členských států byli doprovázeni spolupracovníky (kteří prošli bezpečnostní kontrolou), a to včetně spolupracovníků politické skupiny, při studiu dokumentů ve studovně TTIP, která byla zřízena za tímto účelem;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 3 třetí věty SEU ve spojení s čl. 1 odst. 2 SEU

- Žalobci tvrdí, že čl. 10 odst. 3 druhá věta SEU stanoví objektivní právní zásadu, která je pro Unii a její orgány, aby svá rozhodnutí přijímaly co možná nejotevřeněji. Tato zásada optimalizace, která je posílena čl. 1 odst. 2 SEU a má za cíl co možná nejširší transparentnost jednání Unie se bezpochyby neuplatní pouze v konkrétním případě, kdy jí může bránit důvod ve formě legitimního cíle unijního práva a omezení je vhodné, nezbytné a přiměřené k dosažení dotčeného cíle. Pokud jde o možnost, aby členové vnitrostátních parlamentů byli doprovázeni spolupracovníky politické skupiny, kteří prošli bezpečnostní kontrolou při přístupu k dokumentům TTIP, takové důvody neexistují.
- Kromě toho nelze odůvodnit, že občané Unie nemohou mít přístup k dokumentům TTIP, které se nacházejí ve studovně TTIP.
- Jedná se navíc o porušení čl. 10 odst. 3 druhé věty SEU, protože mandát žalované pro sjednání TTIP zahrnuje otázky, které spadají do pravomoci členských států.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 15 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 1 odst. 2 SEU, a to z důvodů uvedených v prvním žalobním důvodu.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2016 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. Komise

(Věc T-149/16)

(2016/C 211/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: P. Glazener, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2015)5274 ze dne 31. července 2015, stanovující seznam návrhů vybraných pro poskytnutí unijní finanční podpory v oblasti Nástroje pro propojení Evropy – Odvětví dopravy na základě výzev k předkládání návrhů ze dne 11. září 2014 v rámci Víceletého pracovního programu,
- uložil Komisi přijmout nové rozhodnutí ohledně návrhu žalobkyně, které by zohledňovalo rozsudek Tribunálu, a to do tří měsíců od vydání rozsudku,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení

- Posouzení návrhu žalobkyně je nesprávné, pokud jde o kritéria pro přidělení týkající se relevantnosti, dopadů a kvality. Na základě odpovídajícího posouzení těchto kritérií by návrh musel být vybrán pro spolufinancování Unii.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení

- Komise porušila zásadu rovného zacházení v napadeném rozhodnutí tím, že nevybrala návrh žalobkyně, přestože vybrala jiné obdobné návrhy související s technologiemi na snižování emisí.

Žaloba podaná dne 6. dubna 2016 – Ecolab USA v. EUIPO (ECOLAB)

(Věc T-150/16)

(2016/C 211/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: V. Töbelmann a C. Menebröcker, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ochranné známky „ECOLAB“ – Přihláška č. 1 180 255

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. ledna 2016, ve věci R 644/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie;
 - porušení zásady rovnosti a právní jistoty;
 - porušení čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie.
-

Žaloba podaná dne 11. dubna 2016 – Megasol Energie v. Komise**(Věc T-152/16)**

(2016/C 211/72)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Megasol Energie AG (Deitingen, Švýcarsko) (zástupce: T. Wegner, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/185 a 2016/184 ze dne 11. února 2016,
- podpůrně zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/185 a 2016/184 ze dne 11. února 2016 v rozsahu, v jakém se jimi ukládá antidumpingové a vyrovnávací clo na solární moduly dovezené žalobkyní do Unie, pokud solární moduly obsahují solární články zaslané původně z Tchaj-wanu z podniků, které jsou osvobozeny od opatření,
- podpůrně zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/185 a 2016/184 ze dne 11. února 2016 v rozsahu, v jakém se jimi ukládá antidumpingové a vyrovnávací clo na solární moduly dovezené žalobkyní do Unie, pokud solární moduly obsahují solární články zaslané původně z Tchaj-wanu z různých podniků,
- nanejvýš podpůrně zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/185 a 2016/184 ze dne 11. února 2016 v rozsahu, v jakém se týkají žalobkyně,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z neprovedení přezkumu vývozu ze Švýcarska

Žalobkyně tvrdí, že antidumpingová cla mohou být rozšířena pouze v případě, kdy by byly splněny předpoklady podle článku 13 základního nařízení o antidumpingových clech (dále jen „základní antidumpingové nařízení“). To zejména znamená, že byl zahájen a účinně proveden přezkum toho, zda v souvislosti s předmětnými vývozy nedochází k obcházení cel.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně vyvezla solární moduly ze Švýcarska do Unie, ohledně Švýcarska však nebyl v rozporu s čl. 13 odst. 3 základního antidumpingového nařízení zahájen žádný přezkum, na solární moduly žalobkyně nebylo možné uvalit opatření.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného zjištění skutečností týkajících se Tchaj-wanu

Komise v rozporu s čl. 13 odst. 1 třetí větou základního antidumpingového nařízení nesprávně zjistila skutkový stav v souvislosti se změnami obchodních toků mezi Čínou a Tchaj-wanem. Zjištěné hodnoty obchodních statistik především vykazovaly nesrovnalosti. Na jejich základě nebylo možno dospět k závěru, že k přemístění zboží v rámci lodní dopravy došlo přes Tchaj-wan. Neexistují ani žádné významné změny obchodních toků, pokud jde o Tchaj-wan, protože nárůst vývozu z Tchaj-wanu byl jen minimální.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nezjištění skutečností týkajících se Švýcarska

Na solární moduly vyvezené žalobkyní nemohla být uložena rozšířená cla již proto, že pokud jde o obchodní vztahy mezi Čínou a Švýcarskem, nebyly zjištěny vůbec žádné změny obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 3 třetího pododstavce základního antidumpingového nařízení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence neodůvodněných změn obchodních toků

I kdyby existovaly změny obchodních toků týkající se Tchaj-wanu a Švýcarska, což neexistovaly, tak Komise nezjistila, že pro to neexistuje žádné odůvodnění.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení, jehož se dopustila Komise při vydání napadených nařízení z důvodu neexistující možnosti osvobození žalobkyně prostřednictvím závazkové faktury

Zatímco podniky Unie mohou dovést zboží osvobozené od opatření prostřednictvím závazkové faktury, žalobkyni to není umožněno. Znění daného závazku totiž nezahrnuje podniky z třetích zemí, které používají články z Malajsie nebo Tchaj-wanu.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení, jehož se dopustila Komise při vydání napadených nařízení z důvodu porušení základních práv vyplývajících z unijního práva a Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací (dále jen „Dohoda EHS-Švýcarsko“)

Žalobkyně konečně namítá porušení svobodné volby povolání a svobody podnikání (články 15, 16 Listiny základních práv Evropské unie, dále jen „LZP“), základního práva na vlastnictví (článek 17 LZP) a zásady rovnosti (článek 20 LZP), protože byla v horším postavení zejména ve srovnání s unijními podniky. Dohoda EHS-Švýcarsko zakazuje diskriminaci podniků ze smluvních států.

Žaloba podaná dne 6. dubna 2016 – CFA Institute v. EUIPO – Bloss a další (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Věc T-155/16)

(2016/C 211/73)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CFA Institute (Charlottesville, Virginie, Spojené státy) (zástupci: S. Rohlfing a G. Engels, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Michael Bloss (Nürtingen, Německo), Dietmar Ernst (Nürtingen) a Joachim Häcker (Nürtingen)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE“ – přihláška č. 9 569 765

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. ledna 2016 ve věci R 454/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí,

- vyhověl námitkám vzneseným žalobkyní proti přihlášce k zápisu ochranné známky č. 9 569 765, podané dalšími účastníky řízení před odvolacím senátem,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení,
- nebo v případě, že by další účastníci řízení před odvolacím senátem vstoupili do řízení jako vedlejší účastníci, uložil jim náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v odvolacím řízení před EUIPO i v řízení před Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. dubna 2016 – CFA Institute v. EUIPO – Ernst and Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)

(Věc T-156/16)

(2016/C 211/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: CFA Institute (Charlottesville, Virginie, Spojené státy americké) (zástupci: S. Rohlwing a G. Engels, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Dietmar Ernst (Nürtingen, Německo), Joachim Häcker (Nürtingen)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelé sporné ochranné známky: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka EU obsahující slovní prvek „CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM“
– Přihláška č. 9 569 658

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. ledna 2016, ve věci R 9/2015-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- vyhověl námitkám žalobce proti přihlášce ochranné známky č. 9 569 658 účastníků řízení
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, a;

- v případě, že účastníci řízení vstoupí do řízení jako vedlejší účastníci, uložil účastníkům náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem v odvolacím řízení před EUIPO a v řízení před Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
— Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2016 – Metronia v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Věc T-159/16)

(2016/C 211/75)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Metronia, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: A. Vela Ballesteros, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „TRIPLE O NADA“ – přihláška č. 11 603 529

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napažené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2016 ve věci R 2605/2014-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě proti rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 15. února 2016 a registroval přihlašovanou ochrannou známku;
— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2016 – Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni v. Komise

(Věc T-172/16)

(2016/C 211/76)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni SRL (Katánie, Itálie) (zástupce: E. Castorina, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2016/195, oznámené pod číslem C(2015) 5549 final ze dne 14. srpna 2015 a zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie ze dne 18. února 2016, v rozsahu, v němž stanoví (čl. 4 odst. 5), že „Itálie dále zruší všechny existující platby podpory v rámci všech režimů uvedených v článku 1 s účinností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí“, a každopádně každou jeho část, která vylučuje, aby žalobkyně získala vrácení částek zaplacených italskému Agenzia delle Entrate (správce daně) a přesahujících paušální výši 10 % její daňové situace (roky 1990 až 1992) ve smyslu čl. 9 odst. 17 zákona č. 289/2002, což je právo, ze kterého vychází soud v italském právním řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

- V této souvislosti tvrdí, že pokud Evropská komise konstatuje, jako v napadeném rozhodnutí, objektivní nemožnost vymáhat (od ostatních podniků, které zaplatily pouze 10 % dlužné částky) státní podporu považovanou za protiprávní, je nepochybné, že z právního hlediska – podle uvedených zásad – nelze právo žalobkyně na vrácení částek zaplacených navíc ve vztahu k ustanovením zákona č. 289/2002 zpochybnit: jinak by došlo k závažnému a nepřijatelnému rozdílnému zacházení mezi žalobkyní a podniky provincie Katánie, které nyní napadené rozhodnutí osvobozuje od jakékoli platby ve výši 90 % částky nezaplacené daně.

Důsledkem napadeného rozhodnutí Evropské komise je tak právě poskytnutí neoprávněné konkurenční výhody všem ostatním podnikům na úkor Centro Morgagni ve vztahu ke škodám způsobeným přírodní pohromou, ke které došlo více než deset let před přijetím napadeného rozhodnutí ze dne 14. srpna 2015. Podle italského práva nejsou podniky povinny uchovávat správní a účetní doklady po dobu delší než deset let. Z toho vyplývá, že Centro Morgagni není již s to pro účely článku 107 SFEU prokázat, že mu byla způsobena škoda, ve zjevném rozporu se zásadami rovnosti, práva na obhajobu, legitimního očekávání (článek 20 Listiny základních práv Evropské unie a články 2, 6, 9 a 21 SFEU) a při narušení hospodářské soutěže za podmínek rovnosti mezi provozovateli.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2016 – Wessel Werk v. EUIPO – Wolf PVG (Nástavce vysavače)

(Věc T-174/16)

(2016/C 211/77)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Německo) (zástupce: C. Becker, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 725932-0004 (Nástavec vysavače)

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. února 2016, ve věci R 1652/2014-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil účastníkům řízení, kteří neměli ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002;
- porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002;
- porušení článku 62 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2016 – Wessel Werk v. EUIPO – Wolf PVG (Nástavce vysavače)

(Věc T-175/16)

(2016/C 211/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Německo) (zástupce: C. Becker, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 725932-0008 (Nástavec vysavače)

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. února 2016, ve věci R 1725/2014-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil účastníkům řízení, kteří neměli ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002;
- porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002;
- porušení článku 62 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2016 – Mema v. CPVO [Braeburn 78 (11078)]**(Věc T-177/16)**

(2016/C 211/79)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mema GmbH I.G. (Terlan, Itálie) (zástupci: B. Breitinger a S. Kirschstein-Freund, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Dotčené odrůdové právo Společenství: Braeburn 78 (11078) – přihláška odrůdového práva č. 2009/0954

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 12. února 2016, ve věci A001/2015

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc k dalšímu rozhodnutí odvolacímu senátu a uložil mu, aby napadené rozhodnutí zrušil, a aby uložil CPVO provést doplňující přezkum podle čl. 57 odst. 3 nařízení č. 2100/94;
- podpůrně zrušil rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 12. února 2016 (věc A 001/2015);
- podpůrně pro případ, že nebude vyhověno ani prvním, ani druhému návrhu, přerušil řízení o žalobě v souladu s čl. 69 písm. d) jednacího řádu Tribunálu, který platí od 1. července 2015 (dále jen „jednací řád“), dokud nebude vydáno pravomocné rozhodnutí v řízení podle čl. 21 odst. 1 nařízení č. 2100/94 o zrušení odrůdového práva pro referenční odrůdu „Royal Braeburn“ (přihláška č. 1998/1082; odrůda č. 11960). Tento návrh je předběžný, protože podle výsledku řízení referenční odrůda odpadne, nebo z něj vyplývá, že Angers-Beaucouzé bylo jako místo přezkumu nevhodné (viz odst. 12) a tím bylo či nebylo nutno provést doplňující přezkum;
- uložil CPVO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Zneužití pravomoci – porušení čl. 57 odst. 3 nařízení č. 2100/94;
- porušení právní normy, která měla být použita při uplatňování nařízení č. 2100/94;
- porušení bodu 57 protokolu CPVO pro odrůdy jablek;

- porušení oddílu IV protokolu CPVO pro odrůdy jablek;
- porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 2100/94 – právo být vyslechnut;
- porušení čl. 75 první věty nařízení č. 2100/94 – nedostatečné odůvodnění.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2016 – Policolor v. EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Věc T-178/16)

(2016/C 211/80)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Policolor SA (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: M. Comanescu, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Policolor“ – přihláška č. 10 277 176

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. ledna 2016 ve věci R 346/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí v plném rozsahu,
- v důsledku toho napadené rozhodnutí zrušil,
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 16. prosince 2014 týkající se námitek č. B 1 991 457,
- zamítl námitky vznesené vedlejším účastníkem v souvislosti se zápisem ochranné známky Evropské unie č. 10 277 176,
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO náhradu nákladů řízení, a to včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009
- porušení čl. 75 odst. 1 nařízení č. 2015/2424.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 23. března 2016 – ZZ v. Komise

(Věc F-141/15)

(2016/C 211/81)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým Komise odmítla žalobci zpětně vyplatit na základě čl. 24 odst. 4 přílohy IX služebního řádu částky, o které mu byla krácena odměna.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 13. března 2015, kterým se zamítá žalobcova žádost o zpětné vyplacení částek, o které mu krácena odměna na základě rozhodnutí ze dne 14. prosince 2006;
- uložit Komisi povinnost, aby žalobci zpětně vyplatila uvedené částky navýšené o úrok z úroků se sazbou stanovenou v článku 12 přílohy XII služebního řádu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. dubna 2016 – Claus v. Komise

(Věc F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/C 211/82)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 147, 25.5.2013, s. 36.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS